

357.74

10

О ТАКСАМА (ТАРИФА)

ЗА ПОЛИЦИЈСКЕ ВЛАСТИ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

ПРОТУМАЧЕН СВИМА ДОСАДАШЊИМ ПРАВИЛНИЦИМА И ЊИХОВИМ
ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА, ДОПУЊЕН СВИМА ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
У ТАКСЕНОЈ ТАРИФИ ЗАКОНА О ТАКСАМА И ЗАКОНА О ДРЖ.
ТРОШАРИНИ ТАКСАМА И ПРИСТОЈБАМА И ОБЈАШЊЕН ОДЛУКАМА
СВИХ НАДЛЕЖНИХ ВЛАСТИ ЗА ЊЕГОВО ТУМАЧЕЊЕ.

СРЕДИО

ЖИВ. ДЕВЕЧЕРСКИ,

СЕКРЕТАР Генер. Дирекције Посред. Пореза
Министарства Финансија.

9

БЕОГРАД, 1922

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ТЕЦЕ КОНА
1, КНЕЗ-МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

Уведено у нови инвентар бр. 2290

1 јануара 1942 год.

Београд.

ЗАКОН О ТАКСАМА

(ТАРИФА)

ЗА ПОЛИЦИЈСКЕ ВЛАСТИ У СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ

ПРОТУМАЧЕН СВИМА ДОСАДАШЊИМ ПРАВИЛНИЦИМА И ЊИХОВИМ ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА, ДОПУЊЕН СВИМА ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА У ТАКСЕНОЈ ТАРИФИ ЗАКОНА О ТАКСАМА И ЗАКОНА О ДРЖ. ТРОШАРИНИ ТАКСАМА И ПРИСТОЈБАМА И ОБЈАШЊЕН ОДЛУКАМА СВИХ НАДЛЕЖНИХ ВЛАСТИ ЗА ЊЕГОВО ТУМАЧЕЊЕ.

СРЕДИО

ЖИВ. ДЕВЕЧЕРСКИ,

СЕКРЕТАР Генер. Дирекције Посред. Пореза
Министарства Финансија.

БЕОГРАД, 1922

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА

1, кнез-михаилова улица 1.

Пошто сам се при изради овог закона служио Коментаром Закона о Таксама г. Б. Робичека, по његовом специјалном одобрењу, то се забрањује свакоме узимати одлуке и објашњења из ове књиге за друга издања Закона о Таксама. Ж. Д.

Ж. Д.
39068

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА.

Међу државним приходима посредни порези представљају једну врло важну грану и, ма колико да их наука о финансијама сматра неправичним, они у последње време имају све већи значај у питању покрића великих државних расхода и, према свима изгледима, имаће га све више, без обзира на то докле ће се осећати последице ратне пустоши и неуравнотежених економских прилика. У ту грану спадају и таксе, као посебна врста, која се одликује тиме: што се тај приход најлакше и најбрже прибира, пошто његово прикупљање није везано за сувишне формалности, претходне радње и друге услове који захтевају много времена, јер се, сем малог броја изузетака, наплаћује одмах у оном тренутку кад се захтева интервенција или правна услуга државне власти или при самом постанку исправе, ако је издана у приватном саобраћају. Колико је овај приход цењен од државе види се већ по томе што су у Закону о Таксама предвиђене доста оштре и осетне казне, како за онога који се директно огреши о своју обавезу према држави у овом погледу, тако и према држав-

ним чиновницима којима је, без разлике, генерално додељена обавезна контрола над овим дужностима приватних и приватно-правних лица.

Како се ова обавезна контрола као и одговорност односи највећим делом и на полицијске чиновнике, ја сам, да би их у овом послу помогао, на овом месту изнео све тарифне бројеве Закона о Таксама који могу бити у примени код полицијских власти, као и оне чија директна примена не спада у њихову надлежност али које те власти морају познавати услед тога: што се писмена, подвргнута њиховим прописима, могу појављати као прилози уз друге предмете или као писмена која, по свом правном дејству, у даном случају изазивају или могу изазвати рад полицијских власти.

На ово ме је потстакао један од господe уредника „Полиције“ који је, да би младом послератном полицијском кадру олакшао посао око примене овог закона, тражио да му средим тарифу искључиво за полиц. власти, протумачену свима нужним објашњењима, расписима, одлукама и прописима осталих закона који стоје у вези са овим законом, да би такву сређену тарифу преко „Полиције“ могао пружити полиц. чиновништву. Ну после три броја увидело се да овај начин није згодан, јер би полиц. чановник морао свуда вући собом све бројеве „Полиције“ у којима би била одштампана ова тарифа, те је остало на мени да на-

ђем начина да овај закон угледа света у засебној књижици, којом би било лако руковати. Овога пута ја то и приводим у дело.

Напомињем да су и таксена тарифа и правилници, како онај од 1913 год. тако и Таксени и Пристојбински Правилник од 1921 год., у овом издању измењени и попуњени према свима изменама и допунама из свих досадашњих закона о буџетским дванаестинама закључно са финансијским законом за 1922/23. годину после примљеног буџета, и према изменама и допунама правилника од 15 октобра 1921 год., 1 јануара и 14 марта 1922 год. Исто тако у овај закон унете су и последње одлуке и објашњења Генерал. Дирекције Посред. Пореза. Уз тарифу овде није одштампан текст Закона о Таксама од 1911 год. због тога што тај закон, који је још на снази у Србији и Црној Гори, имају данас у изобиљу све власти, већ су овде унете само оне одредбе које мењају или допуњују поједине чланове тог закона. Из Закона о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама од 1921 год. овде су унети само они прописи који се односе на Србију и Црну Гору.

Уз сваки тарифни број таксене тарифе стављен је одговарајући члан *Таксеног Правилника од 1913 год. или Таксеног и Пристојбинског Правилника од 1921 год.* или оба, где је то било потребно. Корисност од оваке сређене тарифе види се по томе што је овде све скуп-

љено уз сваки тарифни број, док би иначе полиц. чиновник морао редовно имати при руци: Закон о Таксама од 1911 год., Таксени Правилник од 1913 год., Закон о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама, све законе о буџетским дванаестинама од 1920 год. до данас са фин. законом за 1922/1923 год., Таксени и Пристојб. Правилник и све његове измене и допуне од 15-X-1921. год. и од 1-I- и 14-III-1922 год. у којима би се тешко било снаћи и старом, искусном чиновнику.

Тарифа је подељена на три дела и то: *I, ојшџи део* који предвиђа *ојшџе џаксе*, које могу бити у примени и код полиц. власти; *II део*, са тарифним бројевима *који су искључиво у ујошреби код полиц. власџи* и *III део* са тарифним бројевима који имају везе са II делом тарифе и по којима каткад могу вршити наплату и полиц. власти, кад надлежних власти у месту нема или кад су оне пропустиле извршити наплату дотичне таксе. Из другог дела изостављане су све оне таксе чија је наплата после 1918 год. прешла у надлежност других власти.

Сматрам за дужност да напоменем да сам објашњења и одлуке, нарочито оне ређе и из других закона, узимао из Закона о Таксама г.Б.Робичека, *јо његовом нарочџом одобрењу*, на чему му и на овом месту хвала.

Жив. Девечерски.

ПРЕ ТАРИФЕ.

(Прописи из Зак. о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама који су изменили или допунили поједине чланове Закона о Таксама од 1911. год., који важи за Србију и Црну Гору.)

Чл. 31., 48. и 55. зак. о Таксама измењени су и допуњени чл 12. Зак. о Држ. Трошарини Таксама и Пристојбама, који гласи:

Чл. 12.

У члану 31. Закона о Таксама Краљевине Србије од 30 Марта 1911. године додати нов став, који ће гласити: „Ови регистри почеће се водити од дана кад Министар Финансија обзнани у „Службеним Новинама“ да је за то настала могућност“.

Први став члана 48 и тач. 1 члана 55. истога закона мењају се и гласе, и то: први став чл. 48 да гласи: „Државни и општински чиновници и службеници, који врше продају марака, овлашћени продавци, као и приватна лица, који таксену марку и таксену хартију продају скупље но што њена вредност износи,

платиће педесет пута онолико колико је више вредности узето“. Тач. 1 чл. 55 да гласи: 1. ако узму у рад, противно члану 15 овога закона, какво писмено које је стигло поштом, за које није плаћена никаква такса или је плаћена недовољна такса. Ако пак приме жалбу лично од приватног лица казниће се двадесетоструким износом неплаћене таксе“.

Због његове важности овде додајемо и

Чл. 13.

Сви прописи: Закона о Таксама Краљевине Србије од 30. марта 1911 године као и тарифе и правилника распостиру се и на стару територију Црне Горе пре балканског рата у колико то већ није учињено чл. 10. и 11. овога закона.

Чл. 63. и 64. Зак. о Таксама од 1911. год. измењени су и допуњени чл. 22. Зак. о Држ. Трошарини Таксама и Пристојбама који гласи:

Чл. 22.

Сваки од кога власт неумесно наплати таксу или пристојбу или већу него што треба или који погрешно израчуна и сам положи таксу или пристојбу коју по закону није био дужан да плати, може у року од 90 дана, рачунајући од дана када му је такса наплаћена

или погрешно положена, тражити повраћај таксе или пристојбе од Генералне Дирекције Посредних Пореза. Молбе за повраћај подносе се оној власти која је неумесно или већу таксу наплатила или где је погрешно такса положена. По истеку овога рока губи се право на тражење.

Власти, које приме молбу за повраћај тасе или пристојбе дужне су спровести је са својим извештајем, мишљењем и потребним актима Генералној Дирекцији Посредних Пореза на решење.

Ове молбе не подлеже такси из ТБр. 1. Али ако се утврди да је молба потпуно неоправдана наплатиће се накнадно такса како за молбу тако и за решење.

Чланови 63. и 64. српског закона о таксама који важи и за Црну Гору овим се мењају само у погледу рока за тражење повраћаја.

Чл. 67. Закона о Таксама од 1911. год. измењен је и допуњен Чл. 23. Закона о Државна Трошарини, Таксама и Пристојбама, који гласи:

Чл. 23.

Изузетно од прописа српског Закона о Таксама и појединих пристојбинских закона, жалбе се изјављују и по српском Закону о Таксама и по законима о пристојбама свих по-

крајина, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, одлука или решења и то: против пресуда, одлуке или решења првостепених власти Генералној Дирекцији Посредних Пореза, а против ове Државном Савету.

Док Државни Савет не буде проширио своје функције на целу Краљевину, те да може решавати и по свима овим предметима, одлука Генералне Дирекције Посредних Пореза извршена је. Дан пак од кога ће се моћи Државном Савету жалити обзнаниће Министар Финансија у „Службеним Новинама“.

Прописи о рачунању рокова који важе у појединим покрајинама остају и даље у важности.

Све жалбе по пристојбинским законима предају се оној власти односно надлештву, које је прву одлуку донело.

Прописи чл. 61. српског Закона о Таксама остају и даље у важности за Србију и Црну Гору.

Као надзорна, полиц. власт треба да зна и пропис чл. 24. Закона о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама који се односи на општинске власти и гласи:

Чл. 24.

Министар Финансија може тарифне ставове за таксе „Код општинских власти“ из одељка

„Л“ ТБР. 333—407 Закона о Таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године за које је тарифом прописан износ таксе, одобравати од првог јула 1921 год. општинским судовима по варошима и варошицама на територији Србије и Црне Горе, у већем износу него што су законом предвиђени, као и одобравати завођење нових општинских такса. Ово одобрење даје Министар Финансија по претходној одлуци дотичног суда одбора општинског.

Из истог закона од важности је и чл 25., који гласи:

Чл. 25.

Остале одредбе Закона о Таксама Краљевине Србије и закона о пристојбама осталих покрајина наше Краљевине, као и прописи издатих правилника, у колико овим привременим законом нису замењени, промењени, допуњени или укинута остају и даље у важности.

ТАРИФА.

I. Општи део.

*Тбр. 1. На све писмене или протоколарне представке, поднеске или молбе у ошито, осим оних које су оштерећене нарочишом већом таксом, без обзира на број и величину шабака, плаћа се на име таксе динара З.—**

1. Напомена. Ако се на основу молбе има да изда какво уверење, сведоџба, одобрење, допуштење, и т. д. мора се за ово положити посебна прописна такса. Ако таква такса није предвиђена, наплатиће се такса из Тбр. 5., сем случаја ако су такве исправе нарочито ослобођене таксе.

2. Напомена. За молбе у судским пословима, у покрајинама ван Србије и Ц. Горе, плаћа се и даље такса предвиђена појединим пристојбинским законима. (Ова напомена не односи се на полиц. власти али је треба знати ради тога ако се уз друге акте у неком случају појави и таква молба која није таксирана по Тбр. 1. србијанског Закона о Таксама).

* Од 1. августа 1922.

3. Напомена. Сва ослобођења предвиђена како Законом о Таксима или Законом о Пристојбама тако и другим специјалним законима важе и даље.

Таксено-Пристојбински Правилник. Чл.

1. Тач. 1. — Такса по Тбр. 1. таксене тарифе од 3 динара полаже се на све представке, поднеске и жалбе у опште које се подносе Краљу, Народној Скупштини, властима и надлештвима у Краљевини било да се написмено шаљу или предају или су усмене па их власт или надлештво написмено ставља (саслушања) без обзира на број и величину табака.

Тач. 2. — У случајевима где је за представке и молбе предвиђена која већа такса, наплатиће се ова већа такса. Тако исто за молбе у судским пословима у покрајинама ван Србије и Ц. Горе плаћаће се и даље такса предвиђена појединим пристојбинским законима.

Тач. 3. — Ову таксу полаже свако лице потписано на представци. Ако се више лица било правна, било физичка или и једна и друга, која се по природи својих односа потписују на молби, појављују као једна засебна заинтересована страна, као што су ортаци у једној радњи, смесничари, браћа у задрузи и томе слично, онда се плаћа једна такса.

Тач. 4. — Ако за представку није прописна такса плаћена, она се, ако долази из Србије и Ц. Горе и у тим покрајинама прими, има оставити у архив и по њој се не сме ништа радити. Ако представка долази у Србију и Ц. Гору из других покраји на или се из Србије и Ц. Горе шаље у покрајине ван Србије и Ц. Горе, тражиће се за ту представку претходно наплата или доплата прописне таксе и тек онда се сме узети у расправу. Овако ће се поступати и са молбом коју су потписала више лица ако није снабдевана довољном таксом или никаквом или је без таксе.

Тач. 5. — Такса из Тбр. 1 не полаже се ни на тужбе, жалбе и незадовољства, која су другом нарочитом и већом таксом оптерећена.

Тач. 6. — Ова се такса наплаћује за све представке, тражења и молбе, које појединци или више њих подносе телеграфским путем, ако оне не подлеже каквој већој или другој такси из тач. 2. овог члана.

Тач. 7. — Кад се жалбе, представке и тражења упућује телеграмом, пошиљалац телеграма прилепиће прописну таксу на телеграму, а чиновник, приликом отправаљања телеграма, ставиће у оваквом случају, испод потписа молиоца, свој изве-

штај, надлештву коме је упућен: „Такса у Н. (словима) динара плаћена је“, па ово и потписати.

Тач. 8. — Ако такса износи преко два динара прилепиће се на нарочитом реферату и прописно поништити и истог дана поштом посати надлештву, коме је телеграм упућен, а то надлештво оцењује да ли је довљна такса положена.

Тач. 9. — Кад се телеграфском молбом тражи уверење, одобрење, дозвола, допуштење или решење мора се положити још и прописна такса и за та писмена. У члану 4. овога правилника прописано је у којим ће се случајевима таксе за решење полагати а у којима не.

Тач. 10. — За све молбе, којима се траже разна уверења, решења, допуштења, одобрења итд. плаћа се и ова такса за представку, поред таксе прописане за уверење, решења и допуштења итд.

Тач. 11. — Као молбе сматрају се и све изјаве и захтеви који се чине на актима приликом званичног саопштења. На пример: „саопштен ми је предњи одговор Н. надлештва и молим да ми се изда решење по овој ствари, јер налазим да по чл. Н. Н. закона имам право на то и то“.

Тач. 12. — Сва ослобођења предвиђена како Законом о Таксама или Законом о Пристојбама, тако и другим специјалним законима важе и даље.

Тач. 13. — Писма појединих лица или фирми, са стране, која ови у трговачким односима упућују појединим друштвима или самоуправним надлештвима неће се оставити у архиву у случају да подлеже такси, но се дотична лица или фирме имају обавестити, било непосредно или преко заступника колку таксу имају да положе да би се по томе њиховом писму могло урадити даље шта треба; дотле пак по томе се писму неће ништа радити.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. Став други чл. 15. Зак. о Таксама гласи: „Писмено без икакве таксе или са таксом мањом од 0.50 динара, колико износи такса за обичну представку, власт ће завести у протокол па ће их по том оставити у акте.“

Како је настало разнолико тумачење овога прописа Генерална Дирекција Посредних Пореза дала је следеће објашњење:

„Пропис става другог чл. 15. Закона о Таксама зависи од висине *таксе* за обичну *представку*, а не од *таксе* у 0.50 дин. која је тамо поменута само за то што је у време доношења овог закона та такса збиља износила 0.50 дин.

Пошто сад такса за обичну представку износи 3— динара то се сва писмена са *шаком мањом од ове*, изузев специјалних такса које су само тарифом Закона о Таксама предвиђене у мањем износу, имају подвргнути пропису става другог чл. 15. Закон о таксама. (Обј. Ген. Дир. П. Пор. од 24-XII-1920 Бр. 13760.)

II. „По чл. I. Закона о Таксама и по Т.Бр. 1. Таксене Тарифе и понуде сматрају се као представке и подлеже плаћању таксе.“ (Обј. Пор. Управе од 4. јула 1911. Пр. Бр. 16677.)

III. „За обнављање административног спора плаћа се иста такса као и за покретање администр. спора.“ (Обј. Пор. Управе од 30. априла 1914. год. Пр.Бр. 11960.)

IV. „Молбе држ. чиновника да им се врате документи, који су уз молбу за службу поднети, чисто је приватна ствар молиоца а није службени посао да би се могле ослободити плаћања таксе према тач. 11. чл. 6 Закона о Таксама. Према овоме овакве молбе подлеже плаћању таксе као и све остале радње предузете по истима.“ (Објашњ. Ген. Дир. Посред. Пореза од 6-III-1920 Бр. 1846.)

Тбр. 2. — На све прилоге који се уз молбе, поднеске, жалбе, тужбе, и у ошће писмене или протоколарне представке подносе, а нису другим законским прописом нарочитом већом шаком ошћерењени, нићи од плаћања шаке

*ослобођени, плаћа се на име шаке, без обзира на број и величину шабака, динара . . . 1.—**

1. Напомена. Ако се на једном или више листова или табака препишу више писмена и у непотврђеном препису поднесу као један прилог наплатиће се такса од 1.— дин. за сваки од тих преписа.

2. Напомена. Ако су оригиналне исправе, које се као прилози подносе, платиле мању таксу, мора се приликом подношења платити разлика до 1.— дин.

Таксени и Пристојбински Правилник.

Чл. 2.

1. Такса за прилоге по Тбр. 2. од 1.— дин. плаћа се за сваки прилог, који се уз молбе, поднеске, жалбе, тужбе и у опште писмене и протоколарне представке подноси а није другим законским прописом нарочитом већом таксом оптерећен нити од плаћања таксе ослобођен без обзира на број и величину табака једног таквог писмена.

2. Ако се више писмена (више: признаница, рачуна, уверења, писама и т. д.) препишу на једном или више листова, па се такви листови у непотврђеном препису подносе као прилози, платиће се такса за

* Повишено од 1-VIII-1922 г.

онолико прилога, колико је оригиналних писмена преписано.

3. Ако су оригиналне исправе, које се као прилози подносе, платиле мању таксу, морају се приликом подношења допунити разликом таксе до 1.— дин.

4. Пре но што се за прилоге, који нису снабдени довољном таксом, не наплати остатак таксе према прописима, који о томе постоје, не сме се предмет узети у рад.

5. Преписи или дупликати појединих прилога, који се прилажу за архив или другу потребу саме власти као што су: преписи тапија при преносу имања за потребу пореских односно грунтовних власти; преписи исправа о обавези при интабулацији и средствима за обезбеђење односно за грунтовно осигурање; преписи при потврди појединих исправа, не подлеже овој такси.

6. Ако оригинална писмена по закону не подлеже такси зато што се издају по службеној дужности (војничке објаве, војничке исправе, ит. сл.) онда ни као прилози не подлеже никаквој такси. Али преписи ових исправа подлеже такси ако се као прилози поднесу.

7. Ако се као прилози подносе оригинална писмена или оверени преписи са

прописном или већом таксом неће се ова такса из Тбр. 2. наплаћивати. Али ако на таквом писмену нема таксе или је недовољна такса, поступиће се са одговорним лицима по закону.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

1. „Рецепти који се подносе уз рачун за исплату о издаваним лековима не сматрају се као прилози из Тбр. 2. (Објашњење Пореске Управе од 3-XII-1913. год. Пр. Бр. 18684.)

*Тбр. 3. и 4. — На све сведоџбе и уверења, која било приватна лица било власи издају приватнима о њиховим личним особинама, односима, способностима, раду и о свему што се њих тицају може, плаћа се на име таксе динара 10.—**

1. Напомена. Овој такси подлеже и уверења лекара и других стручних лица. Али лекарска уверења, која се издају ученицима и државним службеницима ради оправдања изостанака од школе или службе и сведоџбе о служби и владању које се уписују у служитељске и путне исправе не подлеже такси. Тако исто не подлеже такси овакве сведоџбе и уверења, кад се службено издају на захтев којој власти или која су појединим законима

* Повишено од 1-VIII-1922. г.

од таксе ослобођена, али се у том случају мора у сведоци и уверењу означити у коме су циљу издата без таксе и да се за други циљ не могу употребити.

2. Напомена. Као уверења сматрају се и све изјаве или забелешке на појединим писменима, којима се од стране надлежног лица у његовој службеној дужности тврди извесан факт, те тиме изјава или забелешка добија обележје службеног уверења или службене изјаве.

Таксени и Пристојбински Правилник.

Чл. 3.

1. Такса из Тбр. 3—4 од 10 дин. наплаћује се на сведоци и уверења, која било приватни, било власти издају приватним лицима о ма каквим фактима и о свему што се њих тицати може.

2. Кад више лица издају једно уверење, на пример: кад више лекара издају уверење о стању здравља кога лица, или када више грађана издају једноме лицу уверење о владању и т. сл. плаћа се само једна такса из Тбр. 3—4.

Посебне напомене уз ове тар. бројеве.

Упуства за извршење Закона о лову од 19. јула 1911. год. — Чл. 16. — „Ловац који жели добити награду мора прибавити уверење. За уверење не плаћа се никаква такса. Ова уве-

рења издаваће: за дивљач убијену у хајци руковаоц хајке, а за дивљач убијену ван хајке и то: ловцима из места седишта ловачких удружења — иста удружења, а осталим општински судови“.

*Тбр. 5. За сва писмена решења, одлуке и обавештења административних власти, као и за решења и осуде, које се доносе по кривицама приватних лица или јавних службеника, које се извиђају и казне на основу специјалних закона у колико за ова решења или осуде није предвиђена нарочита и већа такса, динара . 10.—**

1. Напомена. — Као решења сматрају се у покрајинама, сем Србије и Ц. Горе, сва она решења ма како се она називала (одлуке, обавештења, закључци и т. д.) које издају административне државне и аутономне власти а која садрже навод да дотично лице има право жалбе на вишу власт.

За решења која се од виших власти издају по жалбама на које је такса наплаћена, неће се приликом издавања наплатити никаква такса.

У случајевима где се појединим лицима дају обавештења или ма каква решење, на која немају права жалбе не плаћа се ова такса, али ако се ипак жале наплатиће им се накнадно такса по овом тарифном броју за већ издато решење.

* Повишено од 1-VIII-1922. г.

2. Напомена. — Ако се тражи издавање каквог одобрења, допуштења или потврђења, па се дотичном лицу ова не издаду, наплатиће се за решење којим се потражиоц извештава о одбијању, такса предвиђена овим тарифним бројем. Ако је пак такса за одобрење и т. д. мања онда ће се наплатити само та мања такса.

3. Напомена. — Ако за какво одобрење допуштење и т. д. није предвиђена нарочита такса наплатиће се такса из овог тарифног броја сем случаја ако су такве исправе од таксе ослобођене.

4. Напомена. — У Србији и Црној Гори остају и даље у важности прописи шта се има сматрати решењем.

Таксено-Пристојбински Правилник.

Чл. 4.

1. По Тбр. 5, наплатиће се такса од 10 дин. за сва писмена решења, одлуке и обавештења административних власти, као и за решења и осуде, које се доносе по кривицама приватних лица или јавних службеника, које се извијају и казне на основу специјалних закона, у колико за ова решења и осуде није предвиђена нарочита и већа такса.

2. (Говори о покрајинама ван Србије и Ц. Горе).

3. У случајевима где се појединим лицима дају по њиховим представкама обавештења или ма каква решења која нарочито не траже, али на која имају право жалбе, неће се наплатити ова такса, али ако се ипак жале наплатиће им се накнадно такса из овог тарифног броја.

4. За решења, одлуке и т. д. које се од виших власти издају по жалбама, за које се такса плаћа, неће се приликом издавања одлуке или решења наплатити за ово никаква такса.

5. У случајевима кад се поједина лица по представкама, молбама и поднесцима, који су у извесним пословима ослобођени таксе, одбију код првостепене власти од тражења као неумесног, такса ће се за издато решење и молбу наплатити тек онда кад оно постане извршним, с обзиром на тач. 1. и 2. овога члана.

6. Ако више лица једном молбом траже да се свакоме изда посебно решење мора се положити по 10 дин. таксе за свако лице.

7. Такса за сва решења или осуде по кривицама приватних лица или јавних државних и самоуправних службеника (наместеника), које се извијају и казне по другим законима, ако за ова решења и осуде није предвиђена нарочита такса,

наплатиће се по извршности решења или осуде. У решењу или осуди мора се предвидети плаћање ове таксе. Колико има кривица толико пута ће се наплатити ова такса.

8. Кад се тражи издавање каквог одобрења, допуштења или потврђења, па се дотичноме лицу ова не издаду, наплатиће се за решење, којим се молиоц извештава о одбијању, такса из Тбр. 5. Ако је пак такса за одобрење и т. д. мања онда ће се наплатити само та мања такса.

9. Ако за какво одобрење, допуштење и т. д. није предвиђена нарочита такса, наплатиће се такса из овог тарифног броја, сем случаја ако су такве исправе од таксе нарочито ослобођене.

Таксени Правилник од 1913 год.

Члан 76.

1. Као „решења“ за која се плаћа такса из Тбр. 5 таксене тарифе, сматрају се само формална решења, која се доносе на захтев појединаца, а не и кратке одлуке, које се стављају на поједине молбе и представке снабдевене таксом из Тбр. 1 таксене тарифе, као што су: молбе за одсуства, за почек пореза, молбе за службу, кратке одлуке за повраћај претеклог новца од продатог имања за наплату по-

реза или приватног дуга и т. сл., јер се овакве одлуке не сматрају као формална решења, и за њих се не плаћа никаква друга такса, изузев случаја, кад се и такве одлуке нарочито траже у облику формалног решења.

2. Формална решења подлеже такси из Тбр. 5 таксене тарифе кад се то решење интересованом лицу у истини даје, а не плаћа се онда, кад се оно доноси по уобичајеној административној пракси дотичног надлештва, као што су: решења о ослобођењу личног пореза, због промењеног имовног стања и т. сл. (члан 78. и 93. закона о непосредном порезу). За оваква решења такса ће се наплатити само онда, кад се она изрично траже.

3. Такса за писмена решења административних власти, која се доносе на захтев приватних лица као и такса за сва решења по кривицама приватних лица или јавних државних и самоуправних службеника које се извиђају и казне по специјалним законима ако овим законима није друкчије наређено, плаћа се у таксеним маркама по извршности решења.

Тбр. 6. — За жалбе против решења ниже административне државне или аутономне власти упућене вишој власти у колико посто-

јећим законима није одређена која нарочита већа такса, динара 10.—*

Напомена. Ова такса плаћа се за жалбе на пресуде општинских судова у Србији и Ц. Гори по судским (сем кривичних) и осталим административним делима.

Таксено-Пристојбински Правилник.

Чл. 5.

1. Такса прописана у Тбр. 6. таксене тарифе од 10 дин. за жалбе против решења ниже административне власти, упућене вишој власти, плаћа се само у случају кад за ове жалбе није прописана која нарочита већа такса.

Ова такса плаћа се и за жалбе против решења судских власти у чисто административних пословима.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. Ниједна жалба не сме се примати непосредно у надлештву без таксе или без довољно таксе. Кад таква жалба дође поштом, завешће се у протокол, па оставити у акте по чл. 15 Закона о Таксама.

II. По тач. 10 чл. 15 Таксеног Правилника „чиновник који би нетаксирано или недовољно таксирано писмено, па дакле и жалбу, узео у

* Повишено од I—VIII—1922.

рад казниће се по тач. 1 чл. 55 Закона о Таксама, у вези са ставом другим чл. 12 Привременог Закона о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама а ако по таквом писмену тражи доплату таксе по чл. 50 истог закона, казниће се по тач. 8 чл. 56 Закона о Таксама, а неумесно накнадно наплаћена такса заједно са таксом за опомену вратиће се потписнику писмена. Потписник писмена не може се овом неправилношћу користити и због накнадно положене таксе тражити да се по његовом недовољно или никако нетаксираном писмену ма шта предузима“.

Чиновник, који лично прими нетаксирану или недовољно таксирану жалбу, казниће се двадесетоструким износом мање наплаћене таксе.

III. По тач. 11. чл. 15. Так. Правилника кад се какво писмено са недовољном или никаквом таксом упуту преко општинског суда, школског одбора, среског или окружног одбора, па ови по њему немају шта да раде но га достављају државној власти као надлежној, органи самоуправних власти као и школски одбори не носе никакву одговорност због немања таксе. Међутим, као дан пријема писмена сматраће се дан пријема писмена код државне власти, која ће, потом, поступити као да јој је непосредно упућено.

IV. О нетаксираним и недовољно таксираним жалбама постоји и ово начелно објашњење:

„По трећем ставу чл. 15. Зак. о Таксама све нетаксирани или недовољно таксирани жалбе, *које власи прима пошто*, имају се завести у протокол па оставити у акте ако је жалба упућена директно оној власти која је надлежна за решавање по тој жалби“.

Ако је, пак, жалба *упућена пошто* преко ниже административне власти вишој; онда је нижа власт дужна спровести жалбу вишој административној власти са назначењем *да жалба није довољно или никако таксирана*.

Виша власт кад прими овакву жалбу оставља је у акте по чл. 15. Закона о Таксама сматрајући да жалба није ни поднесена.

Нетаксирану или недовољно таксирану жалбу, *коју би жалилац донео лично*, не сме примити ни једна власт“. (Обј. Ген. Дир. П. Пореза од 16. априла 1921. г. Бр. 5701).

Тбр. 7. — За изражење допуштења да чиновник може сведочити динара 2.—.

Таксени Правилник од 19 јула 1913 г.

Чл. 78. Такса по Тбр. 7 таксене тарифе, за тражење допуштења да чиновник може сведочити, плаћа се само употребом таксене хартије од 2 дин. Према томе, у овом случају, неће се наплаћивати и такса из Тбр. 1 под б) таксене тарифе.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

1. Члан 40. Закона о Таксама није још потпуно ступио на снагу, јер Министар Финансија још није учинио потпуну употребу од права које му даје чл. 71. Зак. о Таксама нити је у „Српским Новинама“ објавио да је настала могућност за његову примену, већ је то учинио само за меничне бланкете. Према томе употреба таксених хартија није обавезна све докле докле чл. 40. Зак. о Таксама не ступи на снагу. У наведеном случају кад се уз молбу, недовољно таксирану, приложи, као допуна таксе, таксена хартија, може се узети да је такса довољно плаћена, само што у том случају бланкет треба поништити исписујући преко његове прве стране да он служи место таксе на поднесену жалбу, како се тај бланкет не би могао никако више употребити, а власт, којој се молба упућује, регистроваће га као и таксену марку. (Обј. Пор. Упр. од 12-XII-1913 г. Тбр. 23039).

Тбр. 10. — За уговоре, у којима два или више лица уговоре да ће се удружити ради каквог заједничког посла:

1. кад улажу свој труд и имовину без користи појединаца динара 10.—
2. кад улажу свој труд у циљу користи дин. 20.—
3. кад улажу своју имовину или труд и имовину заједно у циљу користи и то:

- а) (код фин. власти — акције — удеонице).
 б) (код фин. власти — акције — удеонице).
 в) код свих осталих уговора плаћа се такса према уговореној вредности имовине које се улаже 1⁰/₀.

Напомена. — Све четири напомене уз овај тарифни број важе само за финансијске власти. По 3. напмени такса на дивиденду акција повећана је од 1-VIII-1922. г. на 2⁰/₀.

Таксено-Пристојбински Правилник.

Чл. 7.

1. Друштвени уговори, који се закључују било без користи или у циљу користи уговарајућих страна подлеже такси из Тбр. 10. према томе, да ли се у предузеће улаже труд или капитал (имовина) без користи појединаца, или у циљу користи улаже само лични рад без капитала (имовине) или се улаже капитал (имовина) без личног рада, или се најзад улаже и лични рад и капитал (имовина).

2. Такса за прву врсту уговора из тач. 1. Тбр. 10. где се уноси труд или капитал (имовина) без користи појединаца износи 10 динара. За другу врсту уговора из тач. 2. Тбр. 10., где се улаже само труд, плаћа се на име таксе 20 дин. За уговор из тач. 3. под в) где се, улаже и труд и капитал (имовина), плаћа се такса по 1⁰/₀

од 100 динара вредности означене у уговору и полаже се при састављању уговора и лепи и ништи на самом уговору.

3. Кад се овакви уговори састављају у више примерака таксом ће се оптеретити само примерак првопотписаног уговорача, а на осталим примерцима дужан је дотични чиновник означити код кога се налази први примерак са таксом и ставити да је ово „други примерак“, „трећи примерак“ т. д.

Тбр. 12. — За уговоре о куповини и продаји плаћа се такса по вредности и по:
*за куповину и продају покрећних ствари 2⁰/₀.**
*за куповину и продају непокрећних ствари 6⁰/₀.**

1. Напомена. Као вредност сматра се куповна цена са свима споредним условима и обавезама. У вредност ствари рачунају се и дугови које купац прима на себе.

Ако се куповна цена плаћа у ратама са каматом, камата се неће рачунати у куповну цену.

2. Напомена. Такса из овог тарифног броја плаћа се и у Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи и изузетно од досадашњих прописа у Словенији, Босни и Херцеговини за све *преносе непокрећних ствари* уз противчинидбу, без обзира на висину вредности и

* Повећано од 1-VIII-1922.

сродства појединих особа... (Други одељак ове напомене односи се искључиво, као и 3. Напомена на покрајине ван Србије и Ц. Горе).

4. Напомена. У случајевима где се комисијски утврди да је код куповине или продаје непокретних ствари пријављена мања вредност него што је она у оном времену била, а та разлика је већа од 25% поред казне по Зак. о Таксама казниће се и купац и продавац с обзиром на висину прикривене вредности још и новчано од 1.000 до 50.000 динара.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 8.

1. За уговоре о куповини и продаји плаћа се по Тбр. 12. таксене тарифе такса према томе: да ли се купују и продају покретне ствари или се купују и продају непокретне ствари.

2. Када се врши куповина и продаја покретних ствари наплатиће се од куповине односно продајне цене од 100 динара 2%, а када се врши куповина или продаја непокретних ствари наплатиће се од куповне односно продајне цене од 100 дин. 6%.

3. 4 и 5 тачка овог члана односе се на покрајине ван Србије и Ц. Горе.

6. Пошто се према 1. Напомени уз Тбр. 12. сматра као вредност куповна

цена са свима споредним условима и обвезама, то се у те споредне услове има рачунати и услов кад продавац задржи право привременог или доживотног уживања продатог добра или права. У вредност ствари рачунају се и дугови које купац прима на себе.

7. У куповну цену има се урачунати и она сума коју је купац платио или се обвезао платити ради стицања неограниченог права власништва некој трећој особи за одрицање од права које купљену ствар терети као и она сума на коју се купац условно обвезао платити продавцу за случај неиспуњења услова.

8. Комисионерски уговори у погледу парцелисања и продаје непокретних имања имају се сматрати као и сваки други уговор о куповини и продаји и подлеже такси по Тбр. 12. без обзира да ли се пренос власништва код суда врши на оно лице које парцелисање изводи или не.

9. Ако се куповна цена плаћа у ратама са каматом, камата се неће урачунати у куповну цену.

10. Уговори о куповини и продаји ученика у наслеђу, ако се уговор закључује у циљу поделе недељивих ствари и права подлеже такође плаћању ове таксе. Тако исто подлеже плаћању ове таксе и уго-

вори о куповини и продаји ствари или робе који су намењени непосредној потрошњи или у циљу препродаје (трговачки закључци), па и ако нису закључени формалним уговором него само кореспонденцијом.

11. У Србији и Ц. Гори такса из Тбр. 81. не искључује наплату таксе из Тбр.

12. таксене тарифе.

*Тбр. 14. — За уговоре о закупу, којима се дају коме нештопрошне ствари на употребу за извесно време и по одређену цену, плаћа се такса према вредности закупа дин. . . 2⁰/₁₀**

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 10.

1) Такса за уговор о закупу плаћа се по Тбр. 14 према вредности закупа 2⁰/₁₀—2) Ако се закупи закључују и обичном кореспонденцијом, која замењује уговор, мора се ова такса у овом износу платити. 3) Када државне или самоуправне власти или друштва издају што под закуп приватним лицима, па ма уговор о томе и не био формално састављен, већ су само потписани услови који уговор замењују мора се платити такса из Тбр. 14. — 4) Ако се уговором предвиђа и услов евентуалног

* Повећано од 1-VIII-1922.

ранијег отказа, ово не може бити разлог за смањење вредности закупа. — 5) Прописи појединих покрајина о утврђивању вредности закупа важе и даље.

Тбр. 15. — За уговоре о послузи, дин. 1.—

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 85.

1. Такса за уговор о наручу или послузи (§§. 582—592. грађ. закона) из Тбр. 15. таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште по чл. 13. овог правилника.

2. Уговором о наручу или послузи узима се извесна непотрошна ствар: кола, во, плуг, вршаћа машина и т. д. бесплатно за одређено време на употребу са обавезом да се та иста ствар врати.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. „Не подлеже наплати таксе обавезе, које примаоци приплодних бикова од државе дају, према „Правилнику о бесплатном раздавању бикова“. (Обј. Пор. Управе од 20. септембра 1913 г. Пр.Бр. 11634).

II. Уз овај тарифни број види и чл. 19. Зак. о Таксама.

Тбр. 16. — За уговоре о јуномоћству за вођење шугега посла плаћа се на име таксе:

а) ако је пуномоћије неограничено (генерално) дин. 10.—.

б) ако је пуномоћије ограничено дин. 5.—.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 100.

1. Такса за уговор о пуномоћству за вођење туђег посла (§§ 609—631 грађ. закона) из Тбр. 16. таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама.

2. Ако је пуномоћје неограничено (генерално) лепи се на ово такса 10 дин., а ако је ограничено лепи се такса од 5 динара.

3. Како свако пуномоћије по § 80. грађ. суд поступка мора бити потврђено, то се, поред ове таксе, плаћа и такса за потврду из Тбр. 43. таксене тарифе.

Тбр. 17. — За уговоре о размени (промени) којима се једна ствар за другу ушујуа плаћа се такса према Тбр. 12.

Напомена. Ако су предмети размене једнаке вредности, такса ће се одмерити од вредности једног размењеног предмета; но ако су размењени предмети неједнаке вредности, узеће се предмет чија је вредност већа.

У случајевима где се размена непокретности врши у циљу да се земља у пољопривредном интересу арондира, т.ј. састави у једно са другом

земљом једног од тих господара неће се платити такса према вредности већ само за просто потврђење, односно такса за исправу.

Ако је разлика вредности између оба земљишта већа од 50% не сматра се да је извршено арондирање, те ће се у томе случају наплатити такса из Тбр. 12.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 11.

1. Такса за уговоре о размени из Тбр. 17. таксене тарифе плаћа се према вредности и врсти предмета.

2. Ако се промењују предмети неједнаке вредности, такса се одређује према предмету чија је вредност већа.

3. Ако вредност уговорних предмета није у уговору означена, или се у њу посумња, одређиваће се вредност према досадашњим прописима.

4. У случају да се уговор о промени закључује у циљу арондирања непокретних добара, и то само у пољопривредном интересу т. ј. да се промењена пољопривредна имања спајају с осталим имањем ма једног промениоца, онда такав уговор не подлежи плаћању таксе ако је разлика у вредности између оба земљишта свега 50%. Ако је пак већа плаћа се ова такса. Али ако се уговор који не подлежи такси

потврђује код власти, плаћа се такса за потврду по Тбр. 43 таксене тарифе.

5. Сматра се да постоји арондирање у пољопривредном интересу само онда кад се оно имање, које један променилац прима у својину, граничи са другим имањем његовим, или кад су ова имања одвојена само путем или реком.

6. Ако се размена предмета врши у исто време између три или више засебно заинтересованих лица овај се посао неће више сматрати као размена но као куповина и продаја и такса ће се наплатити од свакога предмета као за куповину и продају.

7. (Односи се на Далмацију и Словенију.)

НЗ. Уз овај Тбр. види чл. 19. Закона о Таксама.

Тбр. 18. — За све исправе о зајму сем оних у овом закону нарочито шаксираних плаћа се такса од 100 дин. 0.50

Таксени Правилник од 1913 год.

Члан 88.

1. Такса из Тбр. 18 таксене тарифе за исправе о зајму (§§ 593—608 грађ. законика) ма под којим именом оне биле: облигације, признанице, обвезе, уговори о зајму и т. д., плаћа се по 0.50 динара

од 100.— динара вредности, и марке се лепе и ниште по чл. 13 овога правилника.

2. Ако исправа о зајму садржи јемство трећег (§ 828 грађ. законика) поред горње таксе, плаћа се и такса из Тбр. 39 таксене тарифе у 0.10% дин., (измена од 1—IX—1921. г.)

3. И ова се такса плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 21. члана 13 овога правилника, али тако, да се преко таксене марке од Н. Н. динара напише текст обвезе јемца. Ако има више јемаца, такса за јемство плаћа се за свако јемца засебно.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Закон о општинским кошевима од 19-XII-1889. године.

„Све писмене радње око позајмљивања и враћања по овоме закону ослобођавају се сваких такса.“

II. „Закон о Земљорадничким и Занатским Задругама од 3-III-1898 год. — чл. 98. Задругари Земљорадничких Задруга ослобођавају се државних и општинских такса око потврђивања облигација, кад узимају новац на зајам од својих задруга“.

III. „Зато што је уговором о куповини и продаји предвиђено да се куповна цена плаћа делом у ратама, са каматом, не значи да је

ово у исто време и уговор о зајму, што се јасно види из трећег става 1. напомене из Тбр. 12 зак. о таксама (Обј. Дир. П. Пореза од 11. августа 1919 Бр. 2531).

IV. „Када неко лице стави на своје имање интабулацију за обезбеду повериоца, од кога ће повремено изузимати поједине суме, онда се неће наплатити и такса из Тбр. 18. Зак. о Таксама за исправу која садржи обавезу зајма, пошто је интабулација ту за обезбеду будућих дугова, а лице које на овај начин прибавља кредит, изузимаће повремено од повериоца, када му устребају, поједине суме на основу нарочитих писмених обавеза, које ће бити оптерећене таксом, те кад би на прву обавезу о зајму уз интабулацију платио таксу, па и за ове накнадне обавезе, онда би, значи, два пута платио исту таксу“. (Обј. Пор. Управе од 25-X-1911. год. Пр. Бр. 16995).

V. „За изузети зајам код новчаног завода на подлогу акција може се наплатити само такса из Тбр. 19. таксене тарифе а не и такса из Тбр. 18“. (Обј. Пор. Управе од 14-XI-1911 год. Пр. Бр. 35.143).

VI. „Кад извесно лице ставља на своје имање интабулацију у циљу супергарантије за извесан менични дуг, па је то нарочито и у молби наглашено и утврђено, онда се не може наплатити и такса из Тбр. 18. пошто се тај захтев не сматра као стварање обавезе, јер је за

меничну обавезу већ плаћена такса меничним бланкетом“. (Обј. Пор. Управе од 8-II-1913. г. Пр.Бр. 32.435/912).

VII. Уз овај тарифни број види чланове 19 и 20 Зак. о Таксама и тарифне бројеве 9 (2 напомена), 19. и 39. таксене тарифе.

Тбр. 20. — За уговоре о служби (најму) којима се ко обавезује вршићи какву службу или извршићи какву радњу за одређену награду плаћа се такса:

а) за уговоре о служби самоуправних службеника по Тбр. 9. а, б, и в, и напомени код тог шар. броја;

б) за уговоре о примању шегића, слугу без награде или са наградом до 120 дин. годишње, динара 1.—

Где има служитељске исправе, ова се такса не плаћа особено.

в) за све остале погодбе о служби уз накнаду, према вредности од 100 дин. . . . 0-50

Таксени Правилник од 1913. год.

Члан 90.

1. Такса за уговор о служби — најму (§§ 706—722 грађ. законика) самоуправних службеника, општинских, средских и окружних званичника, писара, секретара, лекара, адвоката и других стручних лица, плаћа се по Тбр. 9. таксене тарифе у таксеним маркама, и то:

- а) ако постоји писмени уговор, потврђен код власти или не, такса се лепи на уговор и ништи по тач. 3. и 6. члана 13 овога правилника;
- б) ако никаквог уговора нема, онда се само постављење сматра као уговор и самоуправна власт наплатиће таксу у маркама најдаље у року од 30 дана по постављењу и марке залепити на посебном реферату и поништити по тач. 1. члана 13. овога правилника;
- в) ако се уговором или самим актом о постављењу утврђује, поред сталне плате, још и какав одређен месечни додатак, онда ће се и тај додатак сподјелити с годишњом платом и ова такса наплатити на укупну суму. Ако ли је овај додатак процентуалан, или се у природи даје (стан и др.) он се мора претходно проценити и његова годишња вредност означити, у уговору или решењу. Процена се врши по члану 23. и 29. закона о таксама.
2. Кад се уговор о служби закључује служитељском исправом, онда се неће наплаћивати такса из Тбр. 9., већ само-такса из Тбр. 57. таксене тарифе.

Посебне напомене уз овај тар. број.

I. Дневничари не плаћају таксу из Тбр. 9. Дијурнисти који се постављају са годишњом или месечном платом, званичници, служитељи и сви остали неуказни држ. службеници не плаћају ову таксу, ако им годишња плата не премаша 600 дин. (1 напомена уз Тбр. 9.)

II. Закон о Радњама од 29. јула 1910 год. — Чл. 48. — Регулисање односа између власника радње и лица којима се поверавају важнији послови (пословође, књиговође, благајници, механичари, хемичари и т. сл.) бива на основу слободног уговора, изузимајући максимум дневног. За остале категорије помоћног особља (шегрте, занатске и трг. помоћнике и раднике, фабричке раднике) слобода уговарања може се кретати само у границама овога закона. Уговор мора бити писмен. Његову форму прописује коморе. Уговор се ослобођава сваке таксе.

III. По чл. 143. Зак. о Радњама, уговори и сви остали документи, који се Зак. о Радњама предвиђају, ослобођавају се свих такса. По томе и уговори из Тбр. 20. Такс. Тарифе Зак. о Таксама између мајстора и радника и тако исто дипломе машиниста из Тбр. 305 ослобођене су ове таксе. (Обј. Пор. Управе од 15-ХI-1913. г. Пр. Бр. 15.899.)

IV. Уз овај тарифни број види чл. 19. и 20. Закона о Таксама и Тбр. 57 Приврем. Зак. о Држ. Трошарини, Таксама и Пристојбама, на који ћете доцније наићи у овом закону.

Тбр. 21. — За брачне уговоре који се еклапају о имовини плаћа се такса:

а) кад се преноси уживање покрећних ствари према вредности од 100 дин. — 0.20 дин. —

б) кад се преноси уживање непокрећности као за службености по Тбр. 27. (Види Тбр. 27.)

Напомена. За брачне уговоре на случај смрти такса за имовину која се наслеђује, наплаћује се по Тбр. 23. (Види Тбр. 23.)

Посебна напомена уз овај тарифни број.

Види уз овај тарифни број и чл. 25. Зак. о Таксама.

Тбр. 23. — За уговоре о даривању (поклоњу) међу живима и на случај смрти, где стадају: бесилајно издржавање или помоћ за издржавање, бесилајно одрицање од каквог права у користи другог, затим бесилајни пренос уживања или друге службености, као и за све уопштије преносе покрећних или непокрећних имања или права поклоном, шестаменом или по закону о наслеђу плаћа се такса по табелици. (Види табелицу на страни 37.)

Наслеђа, легати и поклони ма које вредности, који су намењени просветним, научним и добротворним циљевима, не плаћају ову таксу. Наслеђа, легати и поклони који припадају slugама од господара, а нису веће вредности од 500 дин. или 50 дин. годишње ренте, не подлеже преносној такси.

Такса по овом тарифном броју најлајшиће се на она наслеђа која се буду јавила од дана када овај закон добије обавезну силу.

Најлајша ове таксе у првом стају на наслеђа вазси од 1. јануара 1922. год. а за наслеђа која се добијају од лица умрлих од тог дана.

Напомена. — Укида се трећи став чл. 24. Закона о Таксама Краљевине Србије и речи „сем првог степена“, у четвртном ставу истог члана.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 101.

1. Такса за уговор о даривању — поклону међу живима или на случај смрти (§§ 561—568 грађ. законика) плаћа се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 3 и 6 члан 13 и тач. 6 члана 28 таксеног правилника од 1913 године.

2. Ова се такса наплаћује у целини само у случајевима, који нису изузети у члану 24 и 25 закона о таксама и ставом II Тбр. 23 таксене тарифе.

3. Такса за преносе својине или уживања покретне или непокретне ствари, или права по тестаменту, или по законом реду наслеђа, плаћа се у таксеним маркама на начин изложен у тач. 1 члана 26 таксеног правилника од 1913 године а леги се и ништи по члану 13 и 28 таксеног правилника од 1913 године.

4. За оцену: јесу ли наслеђа легати и поклони, за које се не плаћа никаква такса према Тбр. 23 доиста намењени просветним, научним и добротворним циљевима, надлежан је суд, који врши распоред наслеђа.

5. Ближи прописи о наплати таксе на наслеђа изложени су у члану 24, 25, 26 и 28 закона о таксама и у истим члановима таксеног правилника од 1913 године.

6. Наплати таксе по новој тарифи подлеже сва наследства и легати, који се појаве од оних лица, умрлих од 1 септембра 1921 године.

Таблица за наплату таксе за поклоне и наслеђа.

Тек. број	На 100 дин. вредности плаћа се такса	по 1000 дин.	1000 до 2000	2000 до 5000	5000 до 10.000	10.000 до 25.000	25.000 до 50.000	50.000 до 100.000	100.000 до 250.000	250.000 до 1.000.000	1.000.000 до 3.000.000	3.000.000 преко
1	Између сродника у правој линији у првом степену сродства							3—	3—	3—	3—	6—
2	Између сродника у правој линији почев од другог степена сродства		1—	1—50	2—	2—50	3—	3—50	4—	5—	6—	7—
3	Између мужа и жене		1—50	2—	2—50	3—	3—50	4—	5—	6—	7—	8—
4	Између сродника по крви побочне линије до другог степена закључно	5—	5—50	6—	6—50	7—	7—50	8—	8—50	9—	10—	11—
5	Између сродника по крви побочне линије у трећем и четвртном степену	6—	8—	8—50	9—	9—50	10—	10—50	11—	11—50	12—	13—
6	Између сродника по крви побочне линије у петом и шестом степену	9—	12—	12—50	13—	13—50	14—	14—50	15—	15—50	16—	17—
7	Између осталих сродника као и других несродних лица	13—	15—	17—	19—	21—	23—	25—	30—	32—	35—	40—

Тбр. 24. — За грађевинске уговоре о набавкама: ако се подузетник обвезује да ће за погођену цену набавити коме извесну ствар или извршити какав посао, плаћа се такса:
а) држави и самоуп. телима од 100 дин. 0-10
б) у свима другим случајевима „ „ „ 0-20

Напомена. — На оне исправе које се као споредне у овим уговорима појављују, као план, уговорни услови, предрачун, записник о лицитацији и. т. д. које је подузетник потписао или који су уговору придодати, плаћа се такса од табака, дин. 1.—

Ну ако ове исправе замењују уговор плаћа се поред ове таксе и такса по вредности из а или б Тбр. 24.

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 93.

1. За уговоре о подизању грађевина и испоруци набавака по Тбр. 24 таксене тарифе, плаћа се такса у таксеним маркама. Марке се лепе на примерак, који се даје првопотписаноме уговорачу, по тач. 10 члана 13 овога правилнака, ако је уговор закључен између пригатних лица, а ако уговор закључује држава или самоуправни тела, онда се такса лепи на примерак, који код власти остаје, а на осталим примерцима ставља се напомена о плаћеној такси онако, како је прописано у тач. 10 члана 13 овога правилника.

2. Ако и не постоји формалан уговор, онда се писмена понуда, у којој су изложени и извесни услови, под којима ће се набавка извршити и пристанак на ту понуду, сматра као и уговор, а такса се лепи на последњем пристанку, којим се посао сматра за закључен.

3. Али у случајевима где испоруци није претходила писмена понуда од стране лиферанта, већ се само извршила погодба, после писменог обавештења о ценама набављених предмета, онда се таква преписка не сматра као услови који замењују уговор и не подлежи уговорној такси из Тбр. 24 таксене тарифе, већ се сматра као и обична куповина за готов новац из радње непосредно.

4. Ако формални уговор није састављен, нити је давата писмена понуда и пристанак на њу, сматрају се као уговор и предрачуни и услови, који уговор замењују и на које је подузетник пристао и потписао их, па се и у том случају наплаћује уговорна такса.

5. Ако је план састављен из више листова (основа, пресеци, фасада итд.), онда ће се сваки лист сматрати као посебан табак, па према томе и такса наплатити.

Чл. 13.

1. Ако се неко писмено или исправа издаје у више примерака исте садржине, од којих само први подлежи такси, а остали не, па се у смислу тач. 7 овога члана поднесе власти ради поништавања марака, дотични чиновник дужан је на осталим примерцима означити код кога се налази први примерак са таксом, као и ставити напомену, и то: ако исправа није исписана, овако: На првоне примерку поништио таксене марке у износу Н. (словима) динара без увиђаја садржине исправе

Бр.....

Порезник,

..... 191..... год.

Н. Н.

у Н.

а ако је пак, исправа исписана долази иста напомена, али само без речи: без увиђаја садржине исправе.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

1. Прилози који се уз уговоре као потребни прилажу морају се оптеретити таксам. Овде се подразумевају само они прилози који су потребни да се лицитација може одржати, а не и они који се прилажу из других административних побуда и за предузимаче су беспредметни. Само ако предузимач у току рада

захте да му се још која копија ових прилога изда наплатиће се прописна такса (Обј. Пор. Управе од 31-VIII-1911. Пр. бр. 26841).

Уз овај Тбр. види и чл. 19. Зак. о Таксама.

Тбр. 25. — За сваки оферат при оферталним лицитацијама код држ. надлежности и самоуправних тела и „имовних општина“, дин. 20—“.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Члан 12.

1. Како се по Тбр. 25 плаћа за сваки оферат при оферталним лицитацијама код државних и самоуправних власти и имовних општина, на име таксе 20 динара, то су дужне све власти при расписивању или објављивању оферталних лицитација означити, да се на оферат мора прилепити такса од 20 динара и да се иначе неће поднети оферат узети у обзир.

2. Али ако оферат долази из иностранства, изузетно место таксених марака допуштено је, једновремено с офертом, послати и таксу у новцу, за који ће се прописна таксена марка одмах набавити и при отварању оферта залепити и од стране надлежног чиновника то означити па тек онда завести у деловодни протокол.

Тбр. 26. — За вансудска поравнања плаћа се такса:

а) ако се предмет поравнања не може проценити дин. 5.

б) у сваком другом случају плаћа се одређена одговарајућа такса према вредности и врсти правног посла.

Напомена. — Изузетно од наређења у овом тарифном броју неће се наплаћивати никаква такса од правног посла за поравнања извршена у случајевима чл. 9. и 11. закона о општинама, али ће се за потврду таквог поравнања плаћати на име таксе дин. 10.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 102.

1. Такса прописана ТБр. 26. таксене тарифе полаже се у таксеним маркама, које се лепе на поравнању (поред таксе из ТБр.43.) првоименованог равнача, а на осталим примерцима на које се лепи такса од 5 дин. без обзира на број табака (ТБр. 43.) ако поравнање власт потврђује, ставља се напомена да је такса на првом примерку залепљена и прописно поништена; а ако се поравнање не потврђује, онда ту белешку ставља најближа финансијска управа, односно пореско одељење, као што је прописано у тач. 4. чл. 19 овога правилника. Не учини ли се тако сматраће се да такса за дотични примерак *поравнања* није плаћена и поступиће се

по тач. 5 чл. 51 таксеног правилника од 1913 год. (Поред редовне наплатиће се и казнена као и такса за осуду).

2. Изузетак од плаћања ове таксе учињен је за поравнања која врше општински судови између себе приликом разгруписавања општина, али је за потврду таквог поравнања прописана нарочита такса од 10 динара.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

1. „Треба разликовати поравнање закључено пред влашћу од поравнања које је ван власти закључено, а власт га само потврђује. У првом случају такса за поравнање наплаћује се по ТБр. 184. Зак. о Таксама, без обзира на број примерака, а у другом случају такса се наплаћује по ТБр. 43 такс. тарифе поред таксе из ТБр. 26 таксене тарифе за правни посао, ако она није на поравнању већ залепљена“ (Обј. Пореске Управе од 20-XI-1913. год. Пр. бр. 20112).

Тбр. 27. — За уговоре о службености где је изражена новчана вредности плаћа се ипакса од 100 дин. 1 дин.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 103.

За уговор о службености (§§ 331—393 грађ. законика), где се службеност уступа уз накнаду, плаћа се такса по ТБр. 27.

таксене тарифе, а где се службеност уступа без икакве накнаде, плаћа се такса по тач. б. ТБр. 40.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

Види уз овај тарифни број чл. 19. и 20. и 2 *напомену* уз ТБр. 9 Зак. о Таксама.

Тбр. 28. — За исправе, којима се укида службеност уживања или ујошребе без накнаде 1 дин.

Таксени Правилник од 19. јула 1913. год.

Чл. 97.

1. Такса из ТБр. 28 таксене тарифе плаћа се за писмено којим се одустаје од извесног права службености, без икакве накнаде. Ако се укидање врши под извесном накнадом, онда се такса плаћа по тач. а ТБр. 40.

2. Такса се плаћа у таксеним маркама које се лепе и ниште по чл. 13 овог правилника.

Тбр. 29. — За уговоре о издржавању које особе плаћа се такса према вредности суме издржавања од 100 дин. 2 дин.

Али ако се издржавање које особе предузима без икакве обвезе, онда се плаћа такса као за даривење ренше (ТБр. 23).

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 104.

1. За уговоре о издржавању које особе, кад се то издржавање даје уз извесну накнаду (бесплатно издржавање — види ТБр. 23 таксене тарифе) плаћа се такса по ТБр. 29 таксене тарифе.

2. Вредност уговора одређује се према чл. 20. Закона о Таксама и истом чл. Таксног Правилника од 1913. год.

Таксени Правилник од 1913. год.

1. Такса одређена тарифом за поједине врсте уговора наплаћује се на целокупну вредност уговора, с обзиром на време трајања његово. Тако вредност уговора о вишегодишњем закупу, служби, издржавању и т.д. налази се кад се вредност накнаде за одређени период времена помножи онолико пута колико таквих периода времена уговор садржи. Ако се, н. пр., какво добро издаје под трогодишњи закуп по 1000 дин. годишње вредност уговора је 3000 дин. и на ову суму се такса плаћа.

2. При томе одређивању вредности уговора, ако је уговор закључен за дужи

рок од 10 год, или за неизвесно време, вредност његова рачуна се по прописима чл. 20 Зак. о Таксама.

Н.З. Уз овај тарифни број види и чл. 19. и 20. Зак. о Таксама.

Тбр. 30. — За устпујање — преносе — дуговинских тражбина и других права којима је вредност означена или се може пронаћи плаћа се такса по вредности од 100 дин. 0-10 дин. Менични преноси плаћају ову таксу само после изисканог прошестиа због неисплате и то ако се преносе на лица која до дана протеста нису била менично обавезна.

Таксени Правилник од 1913. год.

Чл. 99.

1. Такса за преносе дуговинских дажбина из Тбр. 30. таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се лепе на оном месту на исправи где се пренос врши, а ништи се писањем преноса преко марака, онако како је прописано у чл. 13. овога правилника за приватне исправе. Овако се врши поништавање марака и на меницама, било да се пренос врши пуним или бланко преносом.

Н.З. Тбр. 30. — У примени је код полиц. власти кад се шврде уговори о устпујању (преносу) дуговинских тражбина.

Тбр. 31. — На све врсте меница, без обзира да ли су издане у земљи или на страни ако им је плаћање у земљи, као и на менице издане у земљи без обзира да ли ће се плаћити у земљи или на страни и без обзира на које су време издане, плаћа се:

до	300 дин.	до	600 дин.	0-60 д.
преко	300	до	600	1-20 "
"	600	"	1.200	2- "
"	1.200	"	2.000	4- "
"	2.000	"	3.200	6-20 "
"	3.200	"	5.000	9-80 "
"	5.000	"	6.800	13-20 "
"	6.800	"	10.400	19- "
"	10.400	"	14.000	25- "
"	14.000	"	20.000	34- "
"	20.000	"	26.000	43- "
"	26.000	"	32.000	52- "
"	32.000	"	38.000	61- "
"	38.000	"	44.000	70- "
"	44.000	"	50.000	79- "
"	50.000	"	60.000	94- "
"	60.000	"	70.000	109- "
"	70.000	"	80.000	124- "
"	80.000	"	90.000	139- "
"	90.000	"	100.000	155- "
"	100.000	"	125.000	192- "
"	125.000	"	150.000	230- "
"	150.000	"	175.000	268- "
"	175.000	"	200.000	306- "

преко	200.000	дин.	до	250.000	дин.	382.—	д.
"	250.000	"	"	300.000	"	458.—	"
"	300.000	"	"	350.000	"	534.—	"
"	350.000	"	"	400.000	"	610.—	"
"	400.000	"	"	500.000	"	760.—	"
"	500.000	дин.	на сваку	1000	дин.	још	

по један динар. Износ испод 1000 дин. узима се као потпуних 1000 дин.

1. Напомена. — Менице издане на страни, којима је плаћање на страни, кад се унесу у земљу и пуне у саобраћај и менице унете у земљу искључиво ради наплате без суделовања власти плаћају на име таксе без обзира на вредност 5.— дин.

2. Напомена — Менице издане на страни са плаћањем у иностранству, када се на њима накнадно означи да се имају платити у земљи или се тражи суделовање власти или када се на основу оваквих менаџа тражи прибелешка или осигурање мора се претходно платити таксу по горњој табли.

3. Напомена. — На менице издане у земљи мора се према суми употребити одговарајућа таксена хартија меничног бланкета, сем случаја кад менице гласи на суму за коју менични бланкет не постоји. Ако се не употреби прописан монополисан бланкет или ако се за менице, које гласе на већу суму и за које не постоји бланкет, не доплати на прописани начин остатак таксе, сматраће се да такса у опште

није плаћена и издавалац и прималац, ако сам не пријави неисправност, казниће се двадесетороструким износом целокупне таксе поред редовне таксе. У случају неплаћања таксе из 1. и 2. напомене казниће се овом казном оно лице у чијим се рукама меница нађе.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 13.

1. Такса за меничне обавезе издане у земљи плаћа се једино употребом таксене хартије — меничним бланкетима (Т.Бр. 31).

2. За меничне обавезе у суми преко 500.000 дин. прописна такса плаћа се употребом меничног бланкета за суме од 500.000 дин., а остатак таксе плаћа се у таксеним маркама које лепи надлештво надлежно за протест менице или надлежна финансијска власт (осим финансијске контроле) на предњој страни менице, на празном простору где је означена вредност менице, али тако да се означавање вредности не покрије а ништи својим печатом и исписивањем преко марке датума и броја са тражења за поништавање (молба, захтев и т. д.) и то најдаље истог дана када је и меница издана. Све ово има дотични чиновник потписати. Ово се долепљивање марака може извршити само пре потписивања жиранта. Ако на предњој

страни не буде довољно простора може се лепљење и ништење продужити на полеђини при самом врху менице. У том циљу мора се увек поднети писмена молба, за коју се не плаћа никаква такса, и која се мора завести у деловодни протокол.

3. Ако се за менице издане у земљи не употреби прописан, монополисан менични бланкет или ако се према суми не употреби оговарајући менични бланкет или се за менице које гласе на већу суму (преко 500.000 дин.) и за које не постоји бланкет не доплати остатак таксе на начин и време прописано у претходној тачки овог члана, сматраће се да такса уопште није плаћена и издавалац и прималац казниће се солидарно двадесетороструким износом целокупне таксе која одговара суми на коју меница гласи поред редовне таксе. Прималац се овом казном неће казнити само у случају ако по пријему неисправно таксиране менице одмах достави надлежној власти, да по овоме пропису није поступљено.

4. На менице издане на страни, којима је плаћање на страни, кад се унесу у земљу и пуне у саобраћај, и менице унете у земљу искључиво ради наплате без суделовања власти плаћа се на име таксе, без обзира на вредност, 5. дин.

5. На менице издане на страни, које ће се пустити у земљи у саобраћај, лепо се такса од 5 дин. на месту где се исписује пренос, а ништа исписивањем преноса преко марке. А кад се ове менице уносе у земљу само ради наплате без суделовања власти ова се такса од 5 динара лепо на празном месту где је означена вредност менице а ништи исписивањем имена и датума преко марке.

6. За непоступање по прописима тачке 4 и 5 овога члана казна је двадесеторострука неплаћене таксе поред редовне таксе.

7. За менице издане на страни са плаћањем у земљи или са плаћањем на страни када се на њима накнадно означи да се имају платити у земљи или се тражи суделовање власти или када треба да дођу ма на који начин пред власт, мора се предходно платити такса на начин прописан у тач. 2. овога члана и то у случају ако полеђина менице није исписана. Ако је пак исписана онда се такса лепо и и ништи испод самог последњег текста на полеђини. Ако се такса не плати на овај начин казниће се лице, у чијим се рукама налази оваква меница двадесетороструким износом целокупне таксе, поред плаћања редовне таксе ако у року за четрнаест дана по унос менице не плати таксу.

8. Ако је меница издана у инострану монету ова ће се претворити у динаре по средњем берзанском курсу протеклог дана и према одговарајућој суми у динарима такса наплатити.

9. Ако до 1. новембра 1921. године извесно лице није у могућности добити менични бланкет или у томе међувремену није у могућности добити већи менични бланкет за одговарајућу суму, дјно је предстати надлештву, које врши продају ових бланкета, тамо се о томе саслушати и тражити да му се на меници која не одговара прописима из тач. 2. и 3. овог члана, прилепи и поништи такса по предњим прописима и означи да: „код продавца у Н. (место) и Н. (надлештва) није било ових бланкета (односно бланкета одговарајуће вредности) те је стога овај употребљен.“

Бр.....
..... 192..... г. (Потпис чиновника)

у.....

10. (Односи се искључиво на Словенију и Далмацију).

Посебне напомене уз овај тарифни број.

Овај тарифни број, као и члан правилника који га објашњава треба да знају полицијски чиновници у местима где нема судске власти због протесног поступка.

ТБр. 32. — На есконтне листе дин. 1.—

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 105.

1. Такса на есконтне листе по Т.Бр. 32. таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

2. новчани заводи дужни су уз сваку меницу имати и попуњену есконтну листу.

На полеђини сваке ове листе завод је дужан да стави број с одговарајуће менице и да их у својој архиви чува пет година.

ТБр. 33. На пошврде или признанице којима се пошврђује пријем сопствене суме или предмета, у име своје или у име другог — осим признаница по којима се примају суме по текућим или отвореним рачунима — плаћа се такса по вредности примљеног предмета $\frac{1}{2}\%$.

Кад се пошврђује уз истинак извесне своје у исто време и пријем целе шражбине такса ће се плаћити према суми целог износа који се потврђује.

1. Напомена. Не подлеже плаћању таксе признанице: по којима државне или самоуправне власти враћају неумесно или погрешно наплаћене дажбине и казне, по којима се враћају од стране власти узапћени предмети и друге ствари које је државна или самоуправни власт чувала, разне кауције за извршење предузетих послова, хартије од вредности за осигурање

казна, признанице држ. чиновника и службеника, пензионера, чиновника на расположењу и лица која примају милостињу, потпору или инвалиду, о пријему новчаних потраживања од државе, која су последица њихове службе, као платне признанице о пријему дневница и накнада трошкова по закону као и остало ове природе. Ово важи и за службенике ових установа завода и задужбина које стоје под управом државе и за све самоуправне службенике: окружне, среске и општинске, а тако исто и за све приватне личности, које по налогу или захтеву и у корист државне или самоуправне власти изврше какав посао, као: вештачење, процене, тумачење и томе слично.

Ово ослобођење не односи се на службенике који примају плате од новчаних завода и других корпорација и приватних лица.

2. Напомена. Признанице којима се потврђује пријем суме у исправи која је састављена о извесном правном послу и признанице на вредност испод 10 дин. не подлеже такође такси.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 14.

1. У свим случајевима где је потребно утврдити издатак односно пријем сопствених новаца и новчаних предмета у име своје или у име другог, као што су признанице и друге исправе на пр.: „по-

тврде“, „квите“, „признање“, „писмено“, издане између ма којих физичких или правних лица плаћа се такса према вредности примљеног предмета $\frac{1}{2} \frac{0}{6}$ по ТБр. 33.

2. У коме се случају ова такса не плаћа предвиђено је у напомени уз ТБр. 33.

3. Рачуни, који се подносе државним и самоуправним благајницама и благајницама оних установа, које су под управом државе, ако се на њима потврђује пријем у рачуну означене суме, и не подноси се посебна признаница за пријем те суме подлеже такси по ТБр. 33. Али ако се истовремено подносе и рачун и признаница онда се за рачун плаћа такса из ТБр. 34. а за признаницу такса из ТБр. 33.

4. У случајевима где се исплате врше по списковима а не по појединачним признаницама, такса ће се наплатити према целокупној суми.

5. На признанице по којима се примају или издају суме по текућим или отвореним рачунима неће се наплаћивати такса из ТБр. 33. него такса из ТБр. 36.

6. Лепљење марака на признаници врши се пре исписивање исправе испод натписа исправе тако да натпис не буде исписан преко марака већ изнад њих, а поништавање се врши тиме што ће се први ред садржине исписати преко прилепљених

марака и то тако да почетак писања почне на чистој хартији и продужује преко марака, нпр.:

ПРИМИО САМ ОД _____ и т. д.

7. Ако се такса при сачињавању признацице у опште не би платила или не буде прилепљена или поништена на прописани начин казниће се издавалац и прималац петоструким износом неплаћене или непрописно плаћене таксе поред редовне таксе.

ТБр. 34. — На рачуне, ноше, извештаје и слична писма и ш. д. што их трговци и занатлије издају о тражбинама, које поштом из њихова посла, један другом или другим особама без обзира да ли се у њима посведочава ишла или не и јесу ли их издаваоци поштом или не, ако не гласе на већу суму од 100 дин. — 0.10 дин. Преко 100 дин. — 0.20 дин.

Под рачунима подразумевају се и изводи рачуна а под ношама и пописи робе и њихови преписи (фактуре).

1. Напомена. — Рачуни који се подносе државним и самоуправним благајнама или благајнама оних установа које су под управом

државе, ако се на њима потврђује пријем у рачуну означене суме, а не подноси се посебно признаница за пријем те суме, подлеже такси по ТБр. 33. Ако се поднесе и рачун и признаница, онда се за рачун плаћа такса из ТБр. 34 а за признаницу такса из ТБр. 33.

2. Напомена. — На књижице по којима поједини трговци или занатлије уписују робу, коју су или отпремили или издали плаћа се на име таксе годишње дин. 1.

Посебне напомене уз овај тар. број

Види уз овај тарифни број 2. напомену уз ТБр. 23 Зак. о Таксама.

ТБр. 38. — На уговоре којима се образују или деле задруге, плаћа се такса без обзира на вредности дин. 15.—

Таксени Правилник од 1913 г.

Чл. 106.

Такса за уговоре поменуте у ТБр. 38. таксене тарифе наплаћује се у таксеним маркама и оне се лепе на примерку, који се даје првотписаном уговорачу, а ништи се онако како је прописано у чл. 95. овог правилника (Сада у чл. 102. Таксено-Пристојб. Правилника.

Посебне напомене уз овај тар. број

1. „На уговоре о образовању и деоби задруга, ако се не потврђују, наплаћује се само

такса из ТБр. 38. Закона о Таксама а ако се потврђују још и такса из ТБр. 43. Зак. о Таксама (А од 1. септембра 1921 год. по ТБр. 43 Привр. Закона.) (Обј. Пор. Управе од 20-XI-1913 Пр. Бр. 20112).

II. „За поравнања у споровима око деобе задруга наплаћује се поред таксе из ТБр. 184 Зак. о Таксама и такса из ТБр. 38. истог Закона без обзира на то што не постоји нарочити уговор о деоби, пошто је постигнутим поравнањем у ствари постигнут и створен уговор о деоби за који се, као оделит правни посао, мора платити такса из ТБр. 38. Зак. о Таксама, а који је уговор у овом случају замењен судским поравнањем. Ни у ком случају не може се том приликом наплатити и такса из ТБр. 43. за потврду поравнања као исправе, јер поравнање само по себи већ обухвата зверу и потврду суда зашта се плаћа такса из ТБр. 184. Такс. Тарифе (Обј. Пор. Управе од 30-XII-1913. Пр. Бр. 25556).

ТБр. 39. — На исправе о јемству плаћа се такса по вредности од 100 дин. . . . 0.10

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 107.

1. Такса за писмене уговоре о јемству по ТБр. 39. Таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама по тач. 21. чл. 13. Таксеног Правилника из 1913 год. која гласи:

„На исправама о зајму које садрже и јемство, такса за јемство по ТБр. 39. таксене тарифе лепи се испод потписа главног дужника ове исправе, а ништи се тиме што ће се преко таксене марке у смислу тач. 6. овог члана написати текст обавезе овог јемца. Колико је јемца толико ће се такса по ТБр. 39. овако лепити: и ништити. Ако се уговор потврђује код власти, плаћа се посебна такса за потврду по ТБр. 43. такс. тарифе. 2. Кад се уговор о јемству садржи у обавези главног дужника уговорача, онда се ова такса лепи на писмену о главној обавези, као што је прописано у чл. 88. таксеног правилника од 1913 г. (Види чл. 88. уз ТБр. 18. овог закона).

ТБр. 41. — На молбе, за расматрање свршених акција где долазе и рачунске књиге дин. 4.—

Напомена. — За одобрење расматрања неће се наплатити никаква друга такса.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 17.

1. Као свршени акти сматрају се они по којима су решења или пресуде постале извршне или у опште предмети који су као свршени за дотично надлештво у архив остављени. 2. Пописне књиге „Б“,

грунтвоне и катастарске не сматрају се као рачунске књиге. 3. Ова такса лепи се на молби којом се разматрање тражи. 4. За одобрење разматрања неће се наплатити никаква друга такса, осим ако се од тражења одбије, у коме ће се случају наплатити за решење о одбијању такса из ТБр. 5.

ТБр. 42. — За преписивање службених акција и докумената у канцеларији, без оверења; за изводе из рачунских или других службених књига које власт води — изузев прошоколе рођених, венчаних и умрлих — наилажује се од полушабака:

а) кад препис врши приватно лице дин. 2.—

б) кад препис врши власт дин. 5.—

1. Напомена. Ако су акти или документи на страном језику наплатиће се двострука такса.

2. Напомена. Ова такса наплатиће се према броју табака у оригиналу.

3. Напомена. За преписе и изводе који се издају службеним лицима за званичну потребу... не плаћа се такса из ТБр. 42.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 18.

... 3. Службена лица која ове преписе и изводе врше немају права ни на какву накнаду. 4. По 2. напомени уз ТБр. 42.

као цео полутабак рачуна се ма колико се из њега преписало. 5. За преписе и изводе који се издају службеним лицима за званичну потребу не плаћа се ова такса. При издавању ових преписа без таксе мора се означити разлог са кога такса није наплаћена. 6. За молбу којом се тражи преписивање и вршење извођења (извода) плаћа се такса из ТБр. 1. таксене тарифе, изузев случаја из тач. 5. овог члана али се тада на њој мора означити због чега такса није наплаћена. 7. Такса за преписивање без оверења лепи се и ништи на молби којом је тражено преписивање или вршење извођења, а ако се у исто време тражи и врши овера — потврда преписа или извода, онда се такса из ТБр. 42. лепи заједно са таксом за оверу — потврду — из ТБр. 43. *на препису пред саму потврду или оверу* и ништи на прописан начин.

ТБр. 43. — За потврду или оверење, свију исправа, поред таксе од правног посла и исправе као и за потврду — оверу свију осталих писмена и акција и оверања преписа, без обзира да ли их власт или друго службено лице оверава:

а) ако иа акција нису већа од једнога табака, плаћа се такса, динара 5.—

б) на сваки даљи табак, што преко једног табака пређе још динара . . . 2.—

Кад се потврђују више примерака оригиналних приватних исправа једне садржине, онда један подлежи плаћању ове прописне таксе, а остали без обзира на број табака по динара 5.—

1. Напомена. — Кад се потврђују више примерака преписа плаћа се за потврду сваког примерка иста такса.

2. Напомена. — За оверу сваког потписа или печата било од стране власти било од стране службених лица плаћа се за сваки потпис или печат такса из тач. а. овога тарифног броја.

3. Напомена. — Такса за оверавање преписаних акта наплаћује се према броју табака у оригиналу.

4. Напомена. — За преписе који су по 3. напомени ТБр. 42. ослобођени од таксе, не плаћа се такса за оверу.

Таксени и Пристојб. Правилник.

Чл. 19.

1. При потврђењу свих исправа и у опште писмена, за које је требало пре потврђења платити таксу за правни посао или исправу, власт (односно службени орган) дужна је пре потврђивања уверити се је ли за правни посао или исправу

такса плаћена, па ако није или није довољна предузеће се казнени поступак.

2. За потврду или оверу плаћа се по ТБр. 43. и то: ако акта нису већа од једнога табака 5. динара, а ако су већа од једнога табака онда за сваки даљи табак по 2. динара, па ма и не био цео табак.

3. Кад се потврђују више примерака оригиналних исправа једне садржине, онда један подлежи плаћању ове таксе, а остали без обзира на број табака плаћају по 5. динара.

4. Пошто се у случају из претходне тачке такса за правни посао наплаћује само за први примерак, мора се на овом првом примерку приликом потврде у самом тексту потврде означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу и по коме тарифноме броју, а колика за саму потврду. На осталим пак примерцима мора се увек означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу на првом примерку и по коме тарифноме броју; код кога се први примерак налази и да је примерак на који се ово ставља „други“, „трећи“ и т. д. по реду. Одговорног чиновника који то не учини казниће Министар Финансија новчано у корист државне касе од 10 до 100 динара.

5. За оверавање преписаних акта наплаћује се ова такса према броју табака у оригиналу, без обзира колико табака препис износи.

6. Такса за ову потврду или оверу лепи се и ништи пред сам текст потврде или овере.

7. За преписе који су по 3 напомени уз ТБр. 42. ослобођени од таксе не плаћа се ни такса за оверу, али се приликом овере у тексту мора назначити разлог због кога такса није наплаћена.

8. За молбу, којом се тражи потврда или овера плаћа се такса по ТБр. 1. изузев случаја поменутог у тач. 5. члана 18. овога правилника.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. Закон о попису људства и имовине од 14. јула 1884. г.

Чл. 15. Рачуне за исплату трошкова, одређених у чл. 14. ов. закона оверавају председници комисија, а рачуне председника *надзорне власти*. Такса за овај рад не плаћа се.

II. Закон о Земљорадничким и занатским задругама од 3-XII-1898. год.

Чл. 98. Задругари земљор. задруга ослобођавају се државних и општинских такса око потврђивања облигација, кад узимају новац на зајам од својих задруга.

III. У уверењу општинске власти, које она издаје на основу § 471. Грађ. Суд. Поступка, нема никаквог правног посла за који би се имала такса наплатити, с тога општински суд има да наплати само таксу за молбу и уверење из ТБр. 333. и 336. таксене тарифе Зак. о Таксама у готову, у корист општинске касе. Полицијска власт, при потврди тога уверења наплаћује од молиоца таксу по ТБр. 43. таксене тарифе и за молбу из ТБр. 1. *а не и за саслушање ојшт. одборника*, које је самој власти по званичној дужности потребно да би потврђење могла извршити. (Обј. Пор. Управе од 20-XI-1913. г. Пр. Бр. 20112).

Тбр. 46. — За наредбу или ојмомену власти којом се ко позива да положи какву таксу, коју је био дужан положити и без позива, плаћа се на име таксе. дин. 5.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 108.

1. Наплата таксе из ТБр. 46. таксене тарифе врши се у случајевима из члана 50 закона о таксама и истога члана таксеног правилника од 1913 године када поједине власти издају опомене или наредбе по службеној дужности. Али ако је наредба потекла због грешке самог др-

жавног службеника, или због нетачне квалификације кривичног дела (члан 130 таксеног правилника од 1913 године) као што су случајеви поменути у тач. 10. чл. 50 таксеног правилника од 1913 године онда се за наредбу или опомену неће наплатити никаква такса.

2. Такса за опомену или наредбу наплаћује се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 14 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Тбр. 47. — За решења свију власћи о одобрењу административних забрана на плате др. службеника, која се доносе по њиховом тражењу за рачун других лица, плаћа се иста такса прописана за изражење судских забрана по Тбр. 138 који гласи. „За изражење забране, обуставе, приговора дужника, интабулације, надпривилежне, надпривилежне и условног убавишћења, плаћа се на вредност рачунајући интерес до дана тражења до 400 динара 8.— дин., преко тога даље на сваку стошину још по 1.—“

Ако се издају више од три решења за свако решење плаћа се још 2 дин. таксе.

Тбр. 49. — За тражење изузећа административних и осталих чиновника, сем грађанских судија дин. 10.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 23.

1. Такса прописана Тбр. 49. таксене тарифе рачуна се за свако поједино лице чије се изузеће тражи. 2. Ова такса лепи се на акту о тражењу, а у случају да се утврди неумесност тражења досудићи се том приликом држави и такса по Тбр. 5. за решење којим се молилац о неумесности његовог тражења извештава.

Тбр. 50. — За жалбе прошив одлука по овим (из Тбр. 49.) изражењима плаћа се такса по Тбр. 6. — ш. ј. дин. 10.—

Тбр. 51. — За молбу за изузетно стиушање у поданство дин. 100.—

1. Напомена. Поред ове таксе, ако лице буде примљено, плаћа се такса из Тбр. 58. (т. ј. 400 дин.).

2. Напомена. Лица која на основу уговора о миру по праву опције прелазе у поданство наше Краљевине, не плаћају ову таксу.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 25.

1. За молбе лица ради пријема у поданство (држављанство) Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца плаћа се такса по Тбр. 51. 2. Ако молилац буде примљен

за држављанина наше Краљевине наплатиће се накнадно и такса из ТБр. 58. за „декрет на поданство“ у 400 дин., која се такса лепо и ништи на декрету. 3. Ако се пак молилац одбије од пријема у држављанство Краљевине, наплатиће се за ово такса по ТБр. 5. у 10 дин. — 4. Лица која по праву опције, на основу уговора о миру, прелазе у држављанство наше Краљевине не плаћају ни таксу из ТБр. 51. ни из ТБр. 58.

*ТБр. 52. — За жалбе изјављене Државном Савешћу против решења или рада свих админ. власти дин. 20—**

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 26.

По ТБр. 52. плаћа се такса од 20 дин. за жалбе које се по прописима појединих закона изјављују Држ. Савету против одлука, решења или рада свих админ. власти.

*ТБр. 53. — За жалбе изјављене Држ. Савету против указа и избора у опшће, дин. 20—**

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 27.

1. И ако је ТБр. 53. предвиђено да се такса од 20 дин. плаћа за жалбе изјављене

* Повећано од 1-VIII-1922 год.

Држ. Савету против указа, ова ће се такса наплаћивати и за жалбе Држ. Савету против оних претписа који имају исту законску снагу као и укази. 2. У покрајинама где важи Закон о Општинама или Закон о Уређењу Округа и Срезова Краљевине Србије, на жалбама које се изјављују против избора општинских часника или окружних посланика плаћа се, *изузетно*, кад жалбу потпишу више лица само једна такса у износу од 20 дин.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Закон о Општинама од 5 јуна 1903. г. (са изменама) чл. 172. Жалба против избора општинских часника подлежи такси од (20 дин.) без обзира на број потписника.

II. Исто то важи за жалбе против избора окружних посланика.

II.

Таксе у примени само код полицијских и извршних власти

ТБр. 54. — За решење којим се проглашује село за варошицу (трговистице) или град Динара 10.000—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 28.

1. Такса из ТБр. 54. у 10.000 дин. плаћа за решење о томе да се село про-

гласи за варошицу (трговиште) или град, без обзира где се и од кога се ово решење издаје. 2. Ова такса лепи се и ништи на решењу.

ТБр. 55. — За издавање, продужење и обнављање ванграничних пасоша:

- а) за време до шест месеца закључно д. 10—
 б) за време преко шест до дванаест месеца дин. 20—
 в) за сваку даљу годину још по дин. 20—
 г) за исељенички пасош за Америку и прекоморске крајеве, дин. 250—

1. Напомена. За случај да се овакав пасош код наших власти у земљи мора и визирати наплатиће се за сваку овакву визу, дин. 3—

2. Напомена. Пасош не може бити издан на дуже време од три године.

3. Напомена. Лицима, којима страна власт или којима страна дипломатска представништва дотичне земље ускрате даље путовање или улазак у њихову земљу као и лицима, која се у року од десет месеца врате у нашу Краљевину, вратиће се наплаћена такса за исељенички пасош по одбитку редовне таксе из тач. а. односно тач. б.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 29.

1. По ТБр. 55. наплаћује се такса када се од власти у нашој Краљевини било

издају, продужују или обнављају вангранични пасоши према времену за које се издају.

2. Лица, која стално станују у нашој земљи, када путују у ма који прекоморски крај (изузев Енглеске), без обзира на разлог путовања, плаћају таксу према тач. г. ТБр. 55. за исељенички пасош.

3. Ова лица, ако се у року од 10 месеца од дана издања пасоша, врате из дотичног прекоморског краја у Краљевину или којима страна власт или страна дипломатска представништва дотичне земље ускрате ма на који начин даље путовање или улазак у њихову земљу, могу у року за деведесет дана од дана кога су се у отаџбину вратили тражити повраћај таксе. На основу поднетог пасоша и последње визе утврдиће се благовременост тражења.

4. Лицу, које се благовремено обратило за повраћај, вратиће се такса из тач. г. ТБр. 55. по одбитку таксе за пасош из тач. а или б овог тарифног броја, с обзиром на време које је провео на путу.

5. Лицима која својевољно одустану од путовања не може се ни у ком случају вратити такса из ТБр. 55.

6. Лицима која су стално настањена у коме од прекоморских крајева када са

пасошем нашег консуларног представника из тога прекоморског краја, допућују у отаџбину или у који европски крај, па ту продужују и обнављају пасош за поновни повратак у прекоморски крај, наплатиће се само такса из тач. а. односно б. или в. ТБр. 55. с обзиром на време за које се продужује или обнавља пасош, а не и такса из тач. г овог тарифног броја, пошто се у овом случају не могу ова лица сматрати као исељеници. Тако исто и студенти, који ради продужења студија, путују у који прекоморски крај, не плаћају ову таксу из тач. г. ТБр. 55. али су њихови родитељи дужни најдаље у току седмога месеца од дана издања пасоша поднети доказе, да је дотично лице заиста уписано тамо на дотичном универзитету. Не учини ли то наплатиће се од њих такса по тач. г. поменутога тарифнога броја. У случају да дотично лице нема родитеља за истинитост, и евентуалну таксу јамчиће које друго сигурно лице, које такође мора поднети горње доказе. Исправност доказа цениће полицијска власт која је дужна о овим лицима водити и потребну евиденцију.

7. Такса за пасоше издане у земљи плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште на самом пасошу.

8. Ради тражења пасоша мора се поднети молба за коју се такса плаћа по ТБр. 1. таксене тарифе.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. „Правилник о издавању и визирању путних исправа“ чл. 33. — Један већ издат пасош не може се продужити на дуже време но што му је важност била кад је први пут издат.

II. Кад наш држављанин, који живи у Америци и који је по пасошу издатом од нашег заступништва у Америци допутовао и хоће да се врати натраг кући у Америку онда за визу које наше власти у земљи имају да ставе на тај пасош не може се наплаћивати такса из ТБр. 55. под г. за исељенички пасош, већ такса за обичну визу пасоша. (Обј. Генер. Дир. Посред. Пореза од 5-IX-1920 г. Бр. 8568.).

III. „Државни питомци-студенти, кад путују на студије у иностранство по потреби и налогу саме државе или кад се са студија враћају кући да проведу школски распуст, за та путовања не требају да плате таксу из ТБр. 55. и 237. такс. тарифе за путне исправе. Студенти, који се о трошку своје породице школују у иностранству, не могу ни у коме случају бити ослобођени плаћања ове таксе, јер за то нема законске основе (Обј. Ген. Дир. Пор. Порезе од 7. јуна 1920 Бр. 4571.).

IV. „На покренуто питање: како се има поступати приликом издавања пасоша студентима који ради студија путују у Америку и намеравају се по студијама вратити у земљу, даје се следеће објашњење:

По ТБр. 55. и 237. Зак. о Таксама под г) предвиђена је такса за *исељенички пасош* у 250— дин. Ову овако велику таксу законодавац је унео као превентивну меру да би се бар у неколико спречило исељавање. Али овај пропис ни у ком случају не може се односити на оне случајеве кад неко путује у Америку ради школовања а не у циљу исељавања што је предвиђено и у чл. 118. и 193. Таксеног Правилника, где се каже: да свако лице које приватним послом путује у Америку, па се у року од 10 месеци врати у земљу има право да тражи повраћај уплаћене таксе за исељенички пасош.

Јасно је да и студенти, који не иду у Америку ради исељавања већ ради студија, могу се користити овим прописом. Али и ако њихове студије морају трајати више од 10 месеци од њих се не може наплаћивати такса из тач. г) јер они не би били у могућности да се у горњем року врате у отаџбину и повраћај ове таксе траже.

С тога се студентима који путују у Америку или који други прекоморски крај искључиво ради студија има наплаћивати такса за пасош

из ТБр. 55. а), б) или в) и даље поступити по прописима 2 напомене уз ТБр. 237. Зак. о Таксама. (Објашњење Ген. Дирекције Посред. Пореза од 13./I. 1921. год. Бр. 504).

Тбр. 56. — За мали пасош или објаву динара 2—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 30.

1. Такса по Тбр. 56. наплаћује се за издавање објаву или сертификата за унутрашњи а и за погранични промет кад буде без обзира у којој се покрајини издају. 2. Ова такса наплаћује се у таксеним маркама и лепи и ништи на објави, односно на сертификату.

Тбр. 57. — За служитељску исправу са пописом дин. 2—
— За свако даље пописивање код власти динара 1—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 31.

1. И ако служитељска исправа за коју се плаћа такса по Тбр. 57. замењује уговор о служби и најму, ипак се од слугу или слушкиња неће наплатити никаква друга такса сем ове. — 2. Ова такса ће се наплаћивати и то:

приликом првог уписа 2. дин. а за свако даље уписивање или исписивање код власти по 1 дин. Ова такса лепи се и ништи на самој исправи.

Тбр. 58. — За декрет на поданство, динара 400—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 32.

1. Такса по Тбр. 58. наплатиће се тек кад тако лице буде примљено за држављанина наше Краљевине, а пре но што се дотичноме изда декрет. 2. Ова такса лепи се и ништи на самом декрету.

Тбр. 59. — За отпусти из поданства, динара 600—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 33.

1. Ради отпуста из поданства (држављанства) наше Краљевине мора се поднети молба за коју се плаћа такса по Тбр. 1. — 2. За случај да државна власт нађе да се може одобрити иступање из држављанства прилепиће претходно на одобрењу таксу од 600 дин. по Тбр. 59. и поништити. — 3. Не одобри ли се иступање наплатиће се од молиоца за решење о одбијању само такса за решење по Тбр. 5. таксене тарифе.

Тбр. 61. — За месно механско право и то:
а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву, Суботици, Марибору, Сплићу, Новом Саду и Осеку, дин. 3000—
б) у варошима (градовима, окружним местима), дин. 2500—
в) у варошицама (шрговишћима, среским местима), дин. 2000—
г) у селима, дин. 1500—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 34.

1. Такса за месно механско право из Тбр. 61. плаћа се за одобрење да се у извесној згради упражњава механска радња (гостионица, хотел) без обзира на величину зграде.

2. Ову таксу плаћа сопственик зграде и она се лепи на допуштењу.

3. Месно механско право и лично право (из Тбр. 63.) обављања механске радње два су различита права и добијају се одвојено једно од другог, ако су испуњени потребни услови.

4. Ову таксу из Тбр. 61. наплаћиваће она власт која ово донуштење — право — издаје од оних лица, која од дана ступања у живот овога тарифног броја (6 априла 1920 године) траже и добију месно право за обављање ове радње.

5. Као механе сматрају се све оне јавне зграде у којима се продаје пиће неограничено и даје јело путницима, а поред тога и издају собе за преноћиште, без обзира у којој се количини точи пиће.

6. Ова се такса плаћа једном за свагда.

7. Сви они локали у покрајима ван Србије и Црне Горе у којима се, до доношења закона о буџетским дванаести-нама (6 априла 1920 године) обављала механска радња, и за то обављање имали легално одобрење, имају се сматрати да су добили месно механско право, и за то раније стечено право немају да плаћају никакву таксу. већ се плаћање ове таксе односи само на оне локале за које се то право тражи и добије после проширења Тбр. 61. таксене тарифе на целу земљу.

8. Оним пак лицима, која су добила одобрење за рад у том локалу, пре 6 априла 1920 године, сматраће се то одобрење као право за лично упражњавање радње.

9. У случају да извесно лице напусти механску радњу у таквој згради, која је дотле служила за механу, за ту се зграду неће наплаћивати нова такса за месно механско право, док не настану услови да се то право одузме.

10. У Србији и Црној Гори остају и даље у важности односни прописи, као и Тбр. 67. таксене тарифе.

Посебне напомене уз овај тарифни број

1. Уредба о повластици Српско-Француског Друштва за подизање и експлоатацију хотела у новим крајевима (Јужна Србија од 18-III-1914 год. — чл. 3. — „Друштво ужива ове повластице:.... 2. Ослобођава се свих општинских такса за 10 година и таксе из Тбр. 60. и 69. Зак. о Таксама“.

Тбр. 62. — За месно кафанско право и шо:
а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву, Суботици, Марибору, Сплиту, Новом Саду и Осеку, дин. 3500.—
б) у варошима (градовима, окружним месима), дин. 3000.—
в) у варошицама (трговинским, среским месима), дин. 2500.—
г) у селима, дин. 2000.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 35.

1. Тачке 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 и 10 важе и за месно кафанско право по Тбр. 62.

2. Као кафане (крчме, биртије), сматрају се оне јавне зграде које не смеју имати собе за преноћиште.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Додатак к Уредби о механама од 25 маја 1864 г. (са изменама).

„§ 8. Дозвољењем Министра Унутрашњих Дела..... добија то место „месно кафанско право“. Ово дозвољење издаје молитељу Министар у виду уверења. За добивено на овај начин „месно кафанско право“ притјегатељ плаћа....

„§ 9. Ко добије, „месно кафанско право“ мора се тим правом служити за по године од дана када му је предато уверење ако му Мин. Ун. Дела на његову молбу тај рок не продужи. Ко за ово време не подигне или не отвори кафану губи добивено „месно кафанско право“ и ако доцније жели отворити кафану мора са свим изнова поступити по § 7 овог Закона, као да то право и није добио. За ново уверење, ако га добије, мора платити изнова таксу по § 8 овог Закона“.

Тбр. 63. — За лично механско или кафанско право, дин. 200.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 36.

1. Без обзира на то што постоји одобрење, да се у извесној згради може обављати механска или кафанска радња, свако лице, које жели обављати механску

или кафанску радњу у згради која за такву радњу има месно право, мора имати засебно лично право, и оно се на другога не може пренети. Ко добије право да у којој згради отвори механу или кафану није тиме добио лично право да може обављати механску или кафанску радњу.

2. Ову таксу наплаћиваће по Тбр. 63. она власт која издаје лично механско или кафанско право од оних лица, која од дана ступања у живот овога закона, буду тражила или добила лично право за обављање ове радње и она се лепи на одобрењу.

3. Ова се такса наплаћује једном за свагда, ако не настану услови да се то право одузме.

4. Наплатом ове таксе ни у колико се не мењају прописи точаринских закона.

5. Тачка 8. чл. 34. овог правилника важи и овде.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Уредба о механама и кафанама од 21 марта 1861 год. са изменама „§ 17. Кад се полицијска власт по овоме увери, да пријављен по свему може бити добар механџија, даће му писмено уверење, да може механску радњу управљавати и за то уверење има се платити.... у корист правитељствене касе.... Нико

не може упражњавати механску радњу преко другог лица осим онога, које је лично право на то добило“.

Додашак к Уредби о механама од 25 маја 1864 год. са изменама, „§ 14. Ко жели да упражњава кафанску радњу мора на то најпре добити дозволење од дотичне полицијске власти... по смислу § 17. Уредбе о механама. За уверење о томе да може упражњавати кафанску радњу, плаћа дотично лице у државну касу дотичној полицијској власти таксу из Тбр. 63.

Тбр. 64. — За право точења пића у башти на свако њола године дин. 250—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 37.

1. Такса из Тбр. 64 има се платити без обзира на то је ли лице које је ово право добило и краће време ово своје право употребило.

2. Лица, која имају лично право на упражњавање механске или кафанске радње, могу по одобрењу надлежне власти у баштама, парковима и т. д. који иначе немају меснога права, продавати пиће и јела, али за то одобрење морају платити горњу таксу без обзира што су платили таксу из Тбр. 63, без које не би могли ни добити одобрење за право точења у башти.

3. Таксу из Тбр. 64 наплаћиваће она власт која ово право издаје и од оних лица, која од дана ступања у живот овог закона буду тражила или добила лично право за упражњавање ове радње, а прописи тач. 2, 3, 4 и 5 члана 39 важе и овде.

4. И она се лепи и ништи на одобрењу.

5. Наплатом ове таксе ни у колико се не мањају прописи точаринског закона.

6. За точење пића на вашарима и саборима неће се ова такса наплаћивати. Али лично механско или кафанско право морају дотична лица имати.

7. Тако исто ову таксу из Тбр. 64 не плаћају она лица, која точење пића врше у баштама које су саставни део зграде у коме је механа или кафана.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

НЗ. „По Тбр. 64 има се наплаћивати такса само од оних који точе пиће по баштама, парковима, шумицама и т. д. које нису саставни део кафана, гостионица и т. д., а ако би које лице уз кафану, гостионицу и т. д., имало и башту, или би у дворишту локала подигло хладњаке и вењаке, који чине саставни део локала, од њих се ова такса неће наплаћивати. (Обј. Ген. Дир. П. Пореза од 18 јула 1920. г. Бр. 6276).

Тбр. 65. — За право на шочење пића у бараци на свако пола године . . . дин. 250.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 38.

1. Такса из Тбр. 65 за право точења пића у сталној бараци плаћа се исто тако и на исти начин као и такса из Тбр. 64.

2. Као бараке сматрају се и сталне канине при фабрикама, војним одељењима и т. д.

Тбр. 66. — За привремене бараке, код већих радова и предузећа, које као неопходне одобрава Министар Унутр. Дела или надлежна власт годишње дин. 200.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 39.

1. Привремене бараке при већим радовима и предузећима задржавају право рада само дотле, док ти радови трају, а чим радови престану оне губе право на продужење рада, без обзира на то што су таксу платиле.

2. Ову таксу из Тбр. 66. наплаћује она власт која издаје одобрење и пошто се она наплаћује за календарску годину годишње, без обзира за које је време обављана, мора се у одобрењу тачно озна-

чити за које време ово одобрење важи, како би се чим истекне дотична календарска година наплатила за ново одобрење нова такса, ако надлежна власт нађе да се то одобрење може издати.

3. У случају издавања новог одобрења за нову годину мора се старо уништити и то у новом одобрењу означити.

4. Ко продужи рад без новог одобрења казниће се троструким износом неплаћене таксе, поред редовне таксе.

5. Пре но што се изда ово одобрење мора се дотична власт уверити, да ли то лице има лично механско односно кафанско право, јер без тога права не сме му се дати одобрење за привремену бараку.

Тбр. 67. — За одобрење привременог механисања у згради, која нема месно механско право, годишње, дин. 2000.—

1. Напомена. Таксу ову плаћају и сва до сада добивена привремена механисања, ако је од дана добијеног права прошло више од једне године дана.

2. Напомена. Ову таксу као и таксе по Тбр. 61, 62, 63, 64, 65 и 66 не плаћају локали које оснива друштво „Трезвеност“, а у којима се не продају алкохолна пића.

3. Напомена. У случају да овакве радње отпочну продавати алкохолна пића, онда мо-

рају накнадно платити све таксе којима под-
леже овакве радње.

Таксени Правилник од 1913 г.

Чл. 52.

Тач. 9. Од повремених такса које се плаћају унапред за извесно време (пола или целу годину) по Тбр. 64, 65, 67... не може се ништа вратити лицу, које их је платило без обзира што хоће или је, може бити, радњу обављало или право употребило за краће време.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 109.

1. Према напомени уз Тбр. 67. таксене тарифе повећана такса из овога тарифног броја плаћа се почев од 1. јануара 1922 године.

2. Све повремене таксе из Тбр. 64, 65, 66 и 67 наплаћује полицијска власт онако, како је прописано у члану 52 таксеног правилнога од 1913 год.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. „Према 1. напомени уз Тбр. 67. Зак. о Таксама (а сада Привременог Закона) такса из Тбр. 67. мора се платити и за привремено механисање, за које је, по Закону о Таксама од 1884 год. пређе плаћена такса једном за свагда

од 200 дин. (Обј. Пор. Управе од 8-II-1912 год. Пр. Бр. 34017/11.)

II. Види § 31. Уредбе о механама и кафанама од 31 марта 1861 год. — „У местима где нема ниједне механ. радње, Мин. Унут. Дела може одобрити приврем. механисање и у згради која нема месно право, дотле док се не сазида механа по плану.

Тбр. 68. — За извиђање дела, кажњивих по уредби механској или кафанској, у случају осуде динара 30—

Тбр. 69. — За жалбу против осуда за дела из Тбр. 68. дин. 6—

Тбр. 70. — За допуштење отварања агентурске радње за исељавање дин. 5000—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 40.

1. Власти које издају допуштење за отварање агентурске радње за исељавање, дужне су наплатити таксу из Тбр. 70. у 5000 дин. и прилепити и поништити на допуштењу.

2. И радње за продају карата за прекоморске крајеве плаћају ову исту таксу пошто се оне имају сматрати као агентурске радње за исељавање.

Посебне напомене уз овај тарифни број

Таксу из Тбр. 70. таксене тарифе плаћају само посредничка предузећа за исељавање и

путничке агенције, које између осталог продају и карте за прекоморске крајеве, а не бродарска предузећа, која преко својих билетарница ове карте продају (Обј. Генер. Дир. Посред. Пореза од 28-IX-1921. г. Бр. 13400.

Тбр. 71. — За потврду трговачког уверења дин. 15.—

За потврду мајсторског уверења дин. 5.—

За потврду калфенског уверења дин. 1.—

Тбр. 72. — За одобрење промене презимена, дин. 20.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 42.

1. Такса по Тбр. 72. плаћа се не само онда кад се сасвим мења презиме, него и онда кад се презиме промени преводом, задржавајући старо презиме. На пр. Јован Срећковић — Феликс. — 2. Ова се такса лепи и ништи на одобрењу.

Тбр. 73. — За акт којим се тражи избрани суд за суђење или вештаци ради каквог прегледа и оцене дин. 5.—

Таксени Правилник од 1913 г.

Чл. 128.

Такса из Тбр. 73. таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије (кад је има).

Посебне напомене уз овај тарифни број

Види уз овај тарифни број и Тбр. 74. и 190 (у III делу).

Тбр. 74. — За бирање изабраних судија и вештака од стране власти у случајевима законом одређеним, наплатиће се по свршеном послу од онога за кога се избор врши дин. 10.—

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Закон о накнади штете учињене злонамерном паљевином и намерним противзаконим поништајем ствари од 20-III-1892 год. — Чл. 23. Одговорна општина плаћа таксу за вештачење прописану Законом о Таксама, дијурну иследној власти и све остале трошкове.

Тбр. 75. — За приватну обзнану добошем или објавом у месту дин. 2.—

Ову таксу плаћа унапред лице по чијем се тражењу или у чију се користи врши обзнана. Власти, пак, које врше распоред са добивеним новцем од јавних продаја, признаваће повериоцима првенствено издатке на ову таксу или таксу са трошковима из Тбр. 332.

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 22.

Тач. 3. Такса из Тбр. 332. таксене тарифе (види у III делу тарифе) за три оглаша-

вања наплатиће се у 15 дин., без обзира на то за чији се рачун продаја врши. Кад се пак не врши оглашавање преко „Службених Новина“ но само објавом у месту, наплатиће се такса из Тбр. 75. 6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране, наплаћује се поред таксе из Тбр. 75, 79 и 81. под а) још и такса из Тбр. 267. таксене тарифе (види III део) а ако је потребно и такса из Тбр. 332. у коме се случају не плаћа такса из Тбр. 75.

Посебне напомене уз овај тарифни број

Види уз овај Тбр. и чл. 22. Зак. о Таксама, напомене уз Тбр. 1 и 5; затим Тбр. 79, 81 и 267 и § 476. Грађ. Суд. Поступка.

Тбр. 76. — *За молбу да се ко од пута задржи, дин. 5—*

Тбр. 77. — *За потврђење процене имања, динара 5—*

Тбр. 78. — *За потврђење тапије или убаштињења, дин. 5—*

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Кад је... у Тбр. 78. прописана такса за потврђење тапије или убаштињења у 5 дин., онда је тиме јасно одређено да за потврде тапије које врши извршна власт има да се на-

плати ова такса. Код оваквог законског прописа сасвим је свеједно какав је карактер те потврде, да ли се њиме тврди само потпис и печат суда или и садржина саме тапије. Баш зато што је извршна власт увек на тапијама потврђивала само потпис и печат општ. суда а овај пропис у тарифу ипак унет, то значи да се тај пропис односи баш на ту потврду. (Обј. Генер. Дир. Посред. Пореза од 3-II-1922 год. Бр. 1189.).

Тбр. 79. — *За извршење сваког пописа по забранама и осталим обезбеђењима, специјалном поступку и за јавне продаје, од једног табака, дин. 2—*

Напомена. — Ако је на другом табаку, ма колико написано, рачуна се као цео табак. Ова се такса наплаћује из пописаног имања.

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 22.

...2. Када државна власт врши продају по тражбини државној за наплату кривичних трошкова, пореза, такса и друго, наплатиће се такса из Тбр. 79. и 81. таксене тарифе... 6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране, наплаћује се поред таксе из Тбр. 75., 78. и 81. под а) још и такса из Тбр. 267. (види III део тарифе

у овој књизи) а ако је потребно и такса из Тбр. 332., у ком се случају не плаћа такса из Тбр. 75.

Тбр. 80. — За молбу којом се тражи извршење пресуде и решења, дин. 2.—

Тбр. 81. — За лицитације о продаји и давању под закуп. које се јавним надметањем врше, плаћа се такса:

а) на записник (протокол) о лицитацији, од табака, дин. 1.—

б) код покретности или права која се као таква смањрају на излицитирану вредност од 100 дин., дин. 1.—

в) код непокретних ствари или права на излицитирану вредност од 100, . . . дин. 3.—

Таксе ове наплаћују се из суме добивене на лицитацији.

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 22.

1. Наплата таксе код куповина и продаја јавном лицитацијом бива по свршеној куповини или продаји, било да је врши државна власт или каква јавна установа хипотекарна банка, новчани завод и т. д., а из суме добивене од купљеног или продатог добра.

2. Када државна власт врши продају по тражбини државној за наплату кри-

вичних трошкова, пореза, такса и друго, наплатиће се такса из Тбр. 79. и 81. таксене тарифе.

3. Такса из Тбр. 332. таксене таксене тарифе за три оглашавања наплатиће се се у 15 динара, без обзира на то за чији се рачун продаја врши. Кад се пак не врши оглашавање преко „Српских Новина“* но само објавом у месту, наплатиће се такса из Тбр. 75. таксене тарифе.

4. Такса из Тбр. 332. таксене тарифе за оглашавање продаја, које државна власт врши по званичној дужности у случајевима из тач. 2 овога члана, полаже се унапред државној штампарији из кредита државним буџетом расхода предвиђеног на плаћање изгубљених парница. У томе ће се циљу извршити власти приликом пошиљака огласа Управи Државне Штампарије обраћати у исто време Државном Правобраниоцу са молбом да се, за штампање огласа (који ће приложити у препису уз ту молбу) у „Српским Новинама“,* пошље Управи Државне Штампарије 15. — динара у непоништеним таксеним маркама.

5. За огласе којима државне власти обзнањују куповину извесних предмета

* Сада „Службене Новине“.

или продају својих сопствених ствари, не плаћа се такса из Тбр. 332. таксене тарифе.

6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране, наплаћује се поред таксе из Тбр. 75, 79 и 81. под а) још и такса из Тбр. 267. таксене тарифе, а ако је потребно и такса из Тбр. 332. у коме се случају не плаћа такса из Тбр. 75. таксене тарифе.

7. Код свих других писмених куповина и продаја такса ће се наплатити према уговорној вредности између купца и продавца по Тбр. 12. таксене тарифе, изузев случаја из 2 напомене уз исти тарифни број и Тбр. 13. таксене тарифе.

8. Када држава врши продају својих ствари неће се наплаћивати никаква такса с обзиром на тач. 1 члана 6 овога правилника.

Чл. 129.

1. Такса из Тбр. 81. таксене тарифе наплаћује се и код новчаних завода и задужних задруга, кад они сами врше продаје.

2. Такса се полаже у таксеним маркама које се лепе на протоколу лицитације и ниште по члану 13. овога правилника.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

Види чл. 22. Зак. о Таксама и 2. Напомену уз Тбр. 9. и Тбр. 75, 79, 267 и 332. Закона о Таксама.

Тбр. 82. — За извиђање сваког дела испуна по тужби приватних или по зван. дужности дпнара. 5.—

Напомена. — Такса за иступе по тужби приватних плаћа се унапред а такса за иступе који се казне по званичној дужности плаћа се по осуди.

Таксени Правилник од 1913. г.

Чл. 5.

Тач. 24. Уверење о сиротном стању може се употребити само да се не плати такса тарифом одређена: ... За кривична дела, по тужби приватних по Тбр. 82. итд.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 110.

1. Кад се у току ислеђења утврди друкчија квалификација дела, те се ислеђење кривице из Тбр. 82. таксене тарифе, почето по званичној дужности, мора наставити као да је по тужби приватног лица, онда ће се поступити према пропису 2 напомене уз Тбр. 194 таксене тарифе т.ј. позваће се тужилац да у року од 15 дана

плати таксу унапред, без повишене таксе и таксе за опомену или наредбу. Док се ова такса не положи, дело се неће даље узимати у рад.

2. Ако тужилац у остављеном му року од 15 дана ову таксу не положи, предмет ће се оставити у архив.

3. Ова се такса полаже у таксеним маркама и у случају кад се унапред плаћа, лепи се и ништи по тач. 1. а кад се наплаћује по осуди по тач. 13. члана 13. таксног правилника од 1913. године.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. По Тбр. 82 таксене тарифе наплаћује се такса према броју испуних кривичних дела а не према броју криваца који учествују у једном делу (Обј. Пор. Управе од 20-XI-1913. Пр. Бр. 20112.)

II. Закон о Шумама од 30. марта 1891. г. (са изменама): чл. 132. За тужбе за шумске кривице не плаћа се унапред никаква такса“.

III. Кад Законом о Таксама није нарочито поништена одредба чл. 132 Зак. о Шумама, као специјалног закона, која регулише моменат полагања такса за тужбе по шумским кривицама, онда је та одредба остала и даље у снази и такса за тужбе по шумским кривицама не полаже се уопште унапред“. (Обј. Пор. Управе од 29-III-1914. г. Пр. Бр. 7372).

Тбр. 83. — За жалбу против пресуде или решења власти у кривичним испућним делима, динара. 6.—

Напомена. — Ова такса плаћа се и за жалбе на пресуде општинских судова по кривичним делима.

Таксени правилник од 1913. год.

Чл. 131.

Такса из Тбр. 83. таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. За жалбе више лица из Тбр. 83 и 88. таксене тарифе, вреди објашњење у тач. 2. чл. 4. Таксног Правилника од 1913. г. (т. ј. да свако лице мора положити засебну таксу) Обј. Пор. Управе од 21-XI-1913. г. Пр. Бр. 20112.

II. Види други став. чл. 71. Зак. о бир. таксама.

Тбр. 84. — За извињање испућа због бесправног вођења, занатске, трговачке или индустријске радње у случају:

а) забране радње, дин. 5.—
б) осуде, дин. 10.—

Таксени правилник од 1913. год.

Чл. 132.

Такса из Тбр. 84. и 85. Таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама по утврђеној кривици лица против кога је истрага во-

ђена, а лепи се и ништи по тач. 13. чл. 13. овог правилника. (т.ј. ако наплату врши сама она власт за чије решење таксу треба положити ништи се унакрст зумбом, а ако се наплата врши за рачун друге власти онда се ништи унакрст зумбом и округлим печатом.)

Тбр. 85. — За испраге, изазване продајом стоке без уверења, у случају осуде, дин. 5.—

Таксени правилник од 1913. год.

Чл. 132.

Такса из Тбр. 84. и 85. плаћа се у таксеним маркама по утврђеној кривици лица против кога је истрага вођена, а лепи се и ништи по тач. 13. чл. 13. овог правилника.

Тбр. 86). — За извињање испуња по Зак. о Водама кад се предузимају:*

а) по службеној дужности, по осуди д. 15.—

б) по приватној тужби дин. 5.—

Таксени правилник од 1913. год.

Чл. 5.

Тач. 24. Уверење о сиротном стању може се употребити само да се не плати такса

*; Ако је надлежност овог извињања прешла на новоустановљене грађевинске секције, онда у њихову дужност спада и наплата ових такса.

тарифом одређена . . . за кривична дела по тужби приватних по Тбр. 86. под б). . .

Чл. 133.

Такса из Тбр. 86. таксене тарифе наплаћује се само у случајевима кад кривица није таксене природе из Тбр. 89. и 92. таксене тарифе, иначе се за извињање и осуду плаћа такса из Тбр. 229. таксене тарифе. У оба ова случаја такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 13. чл. 13. овог правилника. (Ако се извиња за рачун друге власти ништи се округлим печатом и зумбом унакрст, иначе само зумбом унакрст).

Тбр. 87. — За жалбе против осуда по испуњима из Тбр. 86. динара 6.—

Таксени и пристојб. правилник.

Чл. 111.

Такса из Тбр. 87. таксене тарифе плаћа се као и такса по чл. 133. таксеног Правилника од 1913. год. уз Тбр. 86. само у случајевима кад осуда, на коју је жалба изјављена, није изречена по Зак. о Таксама; иначе се плаћа такса по Тбр. 230. таксене тарифе.

Тбр. 88. — За жалбе против одлука испуњених власти по испуњеним и злочиним делима, динара 10.—

Таксени правилник од 1913. год.

Чл. 135.

Такса за жалбе по Тбр. 88. таксене тарифе плаћа се употребом таксених хартија.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I. Кад више лица заједно изјављују жалбу из Тбр. 83. и 88. свако лице мора платити цео износ таксе. (Обј. Пор. Управе од 20-XI-1913 г. Пр. Бр. 20112.).

II. За жалбе против одлука истражних власти по преступним и злочиним делима, кад се кривац у притвору налази, такса се наплаћује по осуди. С тога ће се ове жалбе од притвореника примати без таксе и по пропису § 131. Крив. суд. поступка спроводити са предметом првостепеном суду (Обј. Пор. Управе од 2-IX-1911. год. Пр. Бр. 24995).

ИЗ. Таксе из Тбр. 89 до Тбр. 92. закључно наплаћивале су полицijske власти. Сад ће таксе наплаћују оне власти које су замениле бив. грађевинске одеље по Округним Начелствима.

Тбр. 93. — За одобрење да се отвори ликерцијска или друга која занайтска радња за прераду шпиритуса за пиће. дин. . . . 400.—

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 42.

Таксу из Тбр. 93. за одобрење да се отвори ликерцијска или друга која за-

натска радња за прераду шпиритуса за пиће наплаћује и лепи и ништи на одобрењу она власт, која ово одобрење издаје. — 2. Прописи о томе коме ће се и под каквим условима ово одобрење издати остају и даље у важности.

Тбр. 95. — За пријаву радње по чл. 5. Зак. о Радњама плаћа се на име таксе:

а) ако се обављају по улицама, дин. 2.—

б) ако се обављају у локалима:

у Београду, дин. 10.—

у варошима, дин. 6.—

у варошицама, дин. 4.—

у селима, дин. 2.—

Напомена. — Као вароши сматрају се сва она места именована у чл. 81. Устава (од 1903 г.).

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 141.

1. Тбр. 95, 96 и 97 таксене тарифе прописано је, да се свака радња мора пријавити и за пријаву платити одређена такса према месту у коме се радња врши, и према врсти радње која се води, без обзира на то, што се извесне радње још и протоколишу код првостепеног суда. Пријава се чини и такса за пријаву полаже полицијској власти онога места, у коме се радња води; полицијска власт

дужна је водити уредан списак пријављених радњи и о свакој пријави извештавати дотично пореско одељење. Такса се плаћа у таксеним маркама, које се лепе и ниште по тач. 1 члана 13 овога правилника.

2. Обичне пријаве радњи из тач. 2 и 3 члана 52 овога правилника подлеже по тач. 6 овога члана такси свега од 3 динара, а полицијска власт ставиће у свом списку напомену зашто је оволика такса плаћена, и о пријави извести пореско одељење.

3. Ако неко лице води више радњи, било у једном локалу или у посебним локалимa подвојено, дужно је сваку радњу пријавити и за сваку таксу платити.

4. Органи полицијске власти, на чијој се територији ове радње и предузећа подигну или отворе, казниће се новчано од 10— до 100— динара по тач. 6 члана 56 закона о таксама, ако не би у првом месецу повели истрагу, ради наплате таксе, а сопственици ових радња и предузећа, казниће се по члану 52 закона о таксама, ако би радње или предузећа подигли или отворили пре него су таксу за пријаву платили.

5. И поред добивеног одобрења и плаћене таксе за отварање пиваре, ликер-

цијске радње или у опште радње за које се посебна допуштења или одобрења добијају и за њих плаћа и нарочита такса (тач. 2 и 3 члана 52 овога правилника), њихови су власници дужни ове радње пријавити и полицијској власти ради увођења у списак радњи, али се за такве пријаве плаћа само 3 динара таксе.

Посебне напомене уз овај тарифни број

I Зубни техничари по испуњењу услова из чл. 3. одељка II правила о зубним лекарима и техничарима и по плаћеној такси из другог става Тбр. 71. ако хоће самостално да раде ове послове плаћају таксу и из Тбр. 95.

Тбр. 96. — За пријаву радионице златних и сребрних ствари, дин. 5.—

Таксени Правилник од 1913 год.

Прве четири тачке важе и овде. Види уз Тбр. 95.

Посебне напомене уз овај тарифни број

Такса ће се наплатити и за пријаву и за уверење о пријављеној радњи и то: а) за пријаву радње по Тбр. 96. — 5 дин.; б) за уверење о пријављеној радњи по Тбр. 3. — 10 дин. (Правилник о контролисању злата и сребра од 1-VIII-1889 г.).

Тбр. 97. — За пријаву продавалице златних и сребрних ствари, дин. 25.—

Посебне напомене уз овај тарифни број

I Правила за извршење закона о контролисању чистоте злата и сребра од 1889 год.

Чл. 10.

...И за сваку пријаву радње и за уверење о пријављеној радњи, наплаћиваће се такса од сопственика и то: ...II за пријаву радњи које ће продавати златне и сребрне ствари, у које се радње убрајају и радње сајцијске које продају златан и сребрни накит, даље казаси и сарафи, који продају дукате и талире а сем тога примају златан и сребрн накит у залогу (ово важи и за новч. заводе који то раде) плаћају за пријаву: 25 дин. и за уверење 10 дин.

Тбр. 99. — За доушћење месне полицijske власћи, или ошћинске где нема полицijske, да се може приредити каква игранка, забава, концерат, музичке и певачке вечери и сваковрсна предавања, вајромет, циркуска и акробатска представа, биоскоп и овима сличне и друге представе и забаве — изузев државних и државом повлашћених позоришта — плаћа се на име таксе, дин. 5.—

Напомена. — Ова се такса плаћа за свако горње приређивање за време од 24 сата. Ако се у току овога времена од 24 сата приређује

више представа плаћа се само једна такса. Али ако би се ове представе или забаве стално за дуже време од једног дана давале, надлежна власт може издати допуштење и на дуже време: недељно или месечно, наплативши унапред за сваки дан таксу од дин. 5.—

Ко ово допуштење не тражи 24 сата раније и таксу не плати казниће се десетоструким износом неплаћене таксе. Чиновник пак који ово допуштење изда без наплате таксе казниће се петоструким износом неплаћене таксе.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 46.

„Ово не важи за верглаше, хармоникаше и томе слично који не врше нарочита приређивања него само добијају за извесно време или једном за свагда одобрење за рад, и за то одобрење, ако није у којој области предвиђена већа такса, плаћају таксу из Тбр. 5 таксене тарифе.

5. Плаћање ове таксе не искључује и наплату општинске таксе из Тбр. 407. таксене тарифе која се у Србији и Црној Гори плаћа општинама у готову у онолико, колико је општински одбор одредио и Министар финансија одобрио.

6. Лица правна и физичка, која приређују забаве, представе и остало, за што се ова такса плаћа, а не траже ово до-

пуштење 24 сата раније и не плате прописну таксу, подлеже плаћању, поред редовне и казнене таксе у десетоструком износу неплаћене таксе.

7. Полицијски органи, који се не старају да се ова такса плати казниће се новчано од 10.— до 100.— динара. Ако пак ово допуштење издаду без наплате таксе казниће се петоструким износом неплаћене таксе.

8. Ова такса лепи се и ништи на допуштењу.

Тбр. 100. — За пријаву држања:

а) аутомобила, фијакера и кола на федерима од комада, дин. 200.—

б) бицикла, од комада, дин. 5.—

Поред овога плаћа се годишње за употребу ових подвозних средстава, ако се употребљавају за личну употребу, још годишње и то:

1) аутомобили, дин. 1.200.—

2) фијакери са зајрегом:

а) за фијакер са два коња, . . . дан. 200.—

б) за фијакер са једним коњем, дин. 100.—

Напомена. — Плаћању ове таксе подлеже имаоци ових ствари почев од 1 јануара 1922 год.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 49.

1. По Тбр. 100 таксене тарифе плаћа се такса за пријаву свих врста аутомо-

била, фијакера и бицикла (било моторних или обичних) без обзира да ли се употребљују за превоз путника, пренос робе, спекулативне циљеве или чисто личну потребу. Кола на федерима*) плаћају ову таксу само онда када су у употреби, искључиво за личност и породицу (луксуз) дотичног сопственика, а не и онда ако их сопственик сем тога употребљава редовно и за пренос својих намирница (које је сам произвео) на тргове као: млека, зелени и т. сл. у коме случају не плаћају ни таксу по тач. 20. овог члана, ако не стоје услови из те тачке. (Види тач. 20).

Лица, која у земљи израђују подвозна средства, која подлеже пријавној такси из Тбр. 100 таксене тарифе, не плаћају ову таксу док им ова стоје на стоваришту, и ако их не употребљавају за возњу, али су дужна одмах по извршеној продаји известити надлежну полицијску власт о продатом подвозном средству и саопштити име и занимање купца и место његовог становања. Ко то не учини казниће се по тач. 17 овог члана.

2. По овом тарифном броју плаћа се годишња такса за дотичну календарску го-

* И чезе на федерима.

дину унапред *само за аутомобиле и фијакере* (било са два или једним коњем или на четири или два точка) који се употребљавају чисто за личну употребу.

3. Годишња такса не плаћа се: а) за путничке аутомобиле и фијакере код радња које ова подвозна средства употребљају искључиво за превоз путника и *на њу радњу плаћају порез*; б) за чисто теретне аутомобиле код свих радња, *ако се њима не превозе путници и ако се њима сопственици стално не возе*; в) за аутомобиле и фијакере код радња које се баве продајом (трговином) ових подвозних средстава, ако их не употребљавају за личну потребу и г) за обичне просте чезе (и на федерима) ако нису полуфијакери и обична кола на федерима (штајервагни).

4. За све врсте подвозних средстава из тач. 1 овога члана *мора се за свако посебице поднети полицијској власти*, а где ове нема општинској власти, пријава снабдевенем таксом од 200 односно 5 динара у којој се мора означити: за аутомобиле назив фабрике односно марка и број фабрички а за фијакере описати облик и да ли је удешен за два коња или или једног; је ли купљен у иностранству или у земљи и од кога.

5. По поднесеној пријави полицијска односно општинска власт *неће одмах увести у регистар подвозних средстава* и издати број оним лицима, који имају аутомобиле или фијакере, *него ће упути подносиоца пријаве са актом финансијској Управи односно пореском надлежству (уреду, одсеку) ради плаћања годишње таксе* (ако подлежи год. такси.)**

6. Финансијска управа односно пореско надлештво прегледаће пореску пријаву односно пореске податке подносиоца, па кад утврди, да не постоји ни један услов из тач. 3 овога члана саставиће о томе протоколарно саслушање дотичног лица (записник) на које се не плаћа никаква такса, наплатити од подносиоца унапред прописну *годитњу* таксу из Тбр. 100 на нарочитој потврди коју ће издати сопственику подвозног средства, и која има да гласи:

** Текст у загради долао је писац ради бољег разумевања.

Окр. Ср. Фин. Управа

Пореско Надлештво

Бр. Н.

датум

у Н.

(Таксена марка)

ПОТВРДА

„Пошто се — финансијска Управа — Пореско надлештво (уред) из пореских података г. Н. Н., из Н. сопственика — аутомобила (марке на пр. Fiat. бр. 26352) број, — фијакера број (за број оставити празан простор који ће попунити полицијска односно општинска власт и одмах овај број јавити финансијским властима) —, уверило, да не стоји ни један услов из тач. 3 члана 49 таксеног и пристојбинског правилника то је под данашњим наплаћена за годину хиљаду деветстотина двадесет Н. (увек словима) у таксеним маркама годишња такса из Тбр. 100 за — аутомобил — фијакер (са два коња — са једним коњем), у Н. динара, и та такса на ову потврду прилепљена и прописно поништена.

Ова потврда важи до краја године хиљаду деветстотина двадесет Н. (увек словима) и има се обновити и поновна такса платити најдаље до 15 јануара 192.... године“.

7. Ако пак сопственик аутомобила или фијакера не треба да плаћа годишњу

таксу са једног од разлога из тач. 3 овога члана, издаће сопственику без икакве таксе потврда, да ову таксу не треба да плати, и та потврда има да гласи:

Окр. Ср. Фин. Управа

Пор. Надлештво

Бр. Н.

датум

у Н.

ПОТВРДА

„Пошто се — Фин. Управа — Пор. Надлештво — из пореских података уверило, а и иначе јој познато да г. Н. Н., из Н., обавља радњу за превоз путника — аутомобилом — фијакером (или који од других разлога из тач. 3) то г. Н., не подлежи плаћању годишње таксе на — аутомобил (марка и број) број фијакер број из Тбр. 100 таксене тарифе.“

8. Тек када подносилац пријаве овакву потврду донесе полицијској односно општинској власти, ова ће га уписати у регистар ових подвозних средстава и издати број за аутомобил — фијакер, — а на самој потврди, која има да важи као легитимација, назначити, да ова потврда важи за — аутомобил — фијакер број Н. Број аутомобила и фијакера дужна је горња власт увек саопштити финансијској власти.

9. Ова потврда важи само за дотично лице.

10. Ако пак ово лице прода ма које од подвозних средстава мора у року од 5 дана известити полицијску (односно општинску) власт и финансијску власт ради брисања дотичног подвозног средства са његовога имена. Ко то не учини а настане нова година, а подвозно средство подлежи годишњој такси, платиће поново годишњу таксу.

11. Лице, које купи у земљи које од горњих подвозних средстава има поступити као што је напред наведено и платити прописну таксу. Рок пријаве је петнаест дана.

12. И полицијска (одн. општинска) и финансијска власт дужни су водити тачан регистар како о сопственицима тако и о сваком поједином подвозном средству, и сваких два месеца мора полицијска власт слати препис списка новопријављених лица. Финансијске власти уводиће у свој регистар и сва она лица која не плаћају годишњу таксу, и у примедби ставити разлог са којих није годишња такса наплаћена.

..... 17. — Ко у одређеном времену не поднесе пријаву или не плати годишњу таксу или нетачну пријаву под-

несе, казниће се троструким износом таксе коју је требало платити, поред наплате редовне таксе.

18. Чиновници који код наплате ових такса ово не изврше као што треба и оштете државну касу или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана, како у погледу контроле тако и осталих прописа казниће се од 10 до 100 дин. поред накнаде мање наплаћене таксе.

19. *Полицијске, односно општинске и финансијске власти имају права тражити потврде на увиђај ради увере о плаћеној такси.*

20. За пријаву осталих, обичних (простих) подвозних средстава по варошима и варошицама*) која нису напоменута у Тбр. 100., а која се по законским прописима такође пријављују и добивају одобрење за рад и употребу истих, плаћа се такса по Тбр. 1. у 3. дин., а за одобрење такса по Тар. 5. у 10. дин., ако у појединим областима није нарочита друга већа такса предвиђена. Обична сељачка кола, која искључиво служе за потребу дотичног сопственика не плаћају ни ове све таксе.

*) Месарска и њима слична кола, таљигашка и т. д. ако нису са федерима.

21. И ако ову таксу не плаћају државна и самоуправна подвозна средства, као и она дипломатских и консуларних представника по узајамности, ипак та средства морају бити такође пријављена полицијској власти и уведена како у њен тако и у регистар финансијске власти. Но за ова подвозна средства издаће се службена потврда без таксе, да су заиста државна и на њима означити и број дотичног подвозног средства. Тераоци морају ову потврду увек имати код себе. Све остало што важи за приватна лица важи и за државна и самоуправна средства.

III део.

Таксе које наплаћују друге власти али које могу имати везе са таксама које наплаћују полиц. власти или их могу наплаћивати и саме полиц. власти.

Тбр. 99. а. — На све улазнице и шо:

1) За позоришта и уметничке концерте, плаћа се на име таксе 10% (десет од сто) од вредности продајне улазнице и

2) за биоскоје, кафешантјане, кабареће, забаве, циркусе, акробатске, атлетске, мађионичарске, сиријискичке представе, паноптикуме, менаџерије, разне друге изложбе, панораме, фојојласкикуме, шрке и у оште за све улазнице у установе где се људи ради за-

баве и задовољства скуљају плаћа се на име таксе 20% (двадесет од сто) од вредности продајне улазнице. Ова такса од 20% плаћа се на улазнице из тач. 1. и на сва друга приређивања ако се приређују са игранком (кабаретни сада плаћају 20% од бруто прихода).

1. Напомена. — Код установа где се уз улазнице или место улазнице, чија цена није унапред утврђена плаћа добровољни прилог, плаћа се такође 10% односно 20% на име таксе од укупног износа добровољног прилога с обзиром на карактер приређивања из тач. 1 и 2 овог тарифног броја. У том циљу мора приређивач водити тачан списак свих приложника и суме датог прилога било да се прилог да без улазнице или за улазницу. Ко овај не води или га нетачно води не уводећи имена приложника или смањујући суму датог прилога казниће се први пут од 500 до 2000 динара, а у сваком поновљеном случају од 2000 до 5000 динара.

2. Напомена. — Кад се „улази“ плаћају глобалном сумом у виду уписнина у какав клуб, удружење или друштво или у виду сезонске билете или у виду абонмана за извесан број улазака или за уласке у одређеном периоду времена — ова ће се такса наплатити процентуално по горњој стопи према укупно плаћеној суми. У осталим случајевима кад је приступ допуштен без улазнице (улаз слободан)

а у локалу се троши пиће и јестиво и у те локале људи се скупљају ради забаве и игранке и задовољства слушајући песму, музику и т. д. гледајући биоскоп, представу и т. д. такса ће се одредити паушално за један дан и дотично време или за једну представу. Ову је таксу дужан платити унапред сопственик предузећа. Плаћању ове таксе подлеже и ноћне радње — јавне толериране радње. Утврђивање таксе вршиће власт коју Министар Финансија одреди а у сразмеру сума које се просечно наплаћују у дотичном месту од сличних локала на име ове таксе од улазница. (Где нема финансијских то врше полицијске или општинске власти),

3. Напомена. — Од плаћања такса, за улазнице као и такса „паушалних“ и т. д. нико не може бити ослобођен ма од кога се, ма на којем месту и ма у чију корист улазнице продавале.

4. Напомена. — Забаве на сеоским завештинама и верским прославама и народним свечаностима, ако се одрже на за то одређеним местима, као и концерти и забаве, које приређује школска управа или омладина у корист ученика дотичне школе у школским локалима не подлеже плаћању ове таксе.

Тако исто ова такса не плаћа се за научна предавања, научне и привредне изложбе или вечери и вежбе соколских (орловских) и гим-

настичко-спортских друштава. Али ако се уз ове приређују и игранке наплатиће се такса по тач. 2. овог тарифног броја.

Добровољне пожарне дружине, које се саме издржавају, не плаћају у опште ову таксу ако приређују концерте или забаве искључиво у корист набавака потреба у циљу обезбеђења од пожара.

5. Напомена. — Противу решења надлежне власти, која је ову таксу утврдила — одредила — има места жалби у року од три дана и то у Србији и Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи, где ову таксу одређују *општинске или полицијске власти* и среске финансијске управе, одељак финансијске контроле или котарске испоставе — Окружној Финансијској Управи, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза; противу одмерања окружне Финансијске Управе односно Београдског Пореског Одељења, Генералној Дирекцији Посредних Пореза. У осталим покрајинама противу одмерања ових такса које одмеравају порески уреди, одељци финансијске контроле или котарске испоставе, жалба се подноси у року од три дана Финансијској Дирекцији, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

Решења Генералне Дирекције Посредних Пореза донета по овим жалбама извршна су. Жалбе противу осуда о кажњавању подносе се у року од три дана преко власти која

је осуду изрекла и то: у Србији и Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи Генералној Дирекцији Посредних Пореза, а у осталим покрајинама надлежној Делегацији Министарства Финансија.

Решење Генералне Дирекције Посредних Пореза односно Делегације извршно је.

6. Напомена. — Министар Финансија може за ноћну службу а за контролисање извршења прописа овог тарифног броја одредити чиновницима и нарочиту награду.

7. Напомена. — Повраћај таксе за нераспродате улазнице или паушалне таксе за дане за које не постоје услови због којих се она наплаћује, може се тражити у року од 5 дана од дана последњег приређивања или од кога су престали услови за наплату таксе.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 47.

Тачка 21. Решење Генералне Дирекције Посредних Пореза донета по овим жалбама извршна су. (против одмере пауш. таксе).

22. Жалба не задржава наплату таксе.

23. На ове жалбе лепи се на име таксе 10 динара и предаје оној власти која је одмеру извршила.

24. Ово важи и за радње где музиканти, певачи и др. сами скупљају прилоге, као и за кафане на сајмовима (на вашарима) чији сопственици такође плаћају прописну таксу.

...31. Приређивање ових представа и др. мора такође саопштити надлежним финансијским властима на 24 часа раније, и полицијска односно општинска власт, где нема полицијске и то:

а) за она приређивања која се стално врше: позоришта, кинематографи и т. сл. једанпут пре почетка рада у опште;

б) за она приређивања, која се с времена на време врше, свако приређивање на 24 часа раније.

32. За свако огрешење о пропис претходне тачке казниће се одговорни чиновник по тач. 66 овога члана.

...60. Полицијски чиновници и детективи, који, у интересу безбедности, службено посећују ове представе и у томе својству присуствују представама, морају за то имати легитимацију.

...66. Чиновници, који наплате за улазнице веће вредности мању таксу, или код наплата таксе ову површно врше и тиме иду на руку приређивачима и оштете државну касу, или су уопште небрижљиви у извршењу прописа овога члана како у погледу контроле, вођењу евиденције, тако и осталих дужности, казниће се први пут од 10—100 динара поред накнаде мање наплаћене таксе, а у сваком дољем случају двоструко.

67. Овако ће се исто казнити полицијски органи односно председник и деловођа општински, ако не поступе по пропису тач. 31 овога члана.

Посебне напомене уз овај тарифни број.

I. Прела не потпадају под ову таксу.

II. Аутоматски пијано, који свира онда кад се у њега убаци новац, такође не потпада под ову таксу.

III. Овој такси не подлежи ни онај свирач, који по добивеном одобрењу од полиц. власти, иде од кафана до кафана, у свакој кафани одсвира само једну песму или игру, скупи бакшиш и иде даље.

IV. Ову таксу (т. ј. паушалну или на забавама са добровољ. прилогом) одређују и наплаћују полиц. власти *само онде* где нема фин. власти или општинских. Но најбоље је приређивача одмах упутити фин. власти, коју полиц. власт и иначе извештава по тач. 31. чл. 47. Таксног и Пристојб. Правилника, чим од приређивача наплати таксу из Тбр. 99. Ако се приређивач не пријави ни за плаћање таксе из Тбр. 99. за одобрење, полиц. власт дужна је поступити по овом закону.

Тбр. 101. а. — За ловачку каршу лица, које према законима о лову има право на вршење лова и што право жели ујошребити у

границама закона о лову, било на сопственом земљишту или на земљишту другог, плаћа се такса и што (шумским ујравама):

- а) ако лови сам без пса годитње дин. 30.—*
- б) ако лови са једним псом, годишње, д. 40.—*
- в) ако лови са два пса, годишње, дин. 50.—*
- г) ако лови са три и више пса, годишње, дин. 60.—*
- д) за ловца стјранца без пса дневно, д. 5.—*
- ђ) за ловца стјранца са псима, дневно, д. 10.—*

1. Напомена. — Такса за лов плаћа се ако се лови и без оружја на коњу или са псима или помоћу птица.

Ову таксу не плаћају:

- а) чланови владалачког дома;*
- б) дипломатско и консуларно особље (сем почасних консула) ако нису наши грађани по узајамности;*
- в) чувари ловишта и заклети шумски службеници, пољски чувари и пастири.*

Лица под *в)* не плаћају ову таксу само ако лове у своме рејону а са дозволом власника. Као доказ о ослобођењу од плаћања таксе служи код лица под *а)* бесплатна ловачка карта, а за остала легитимација са потврдом о допуштењу ловљења. Слушаоци шумских стручних школа плаћају половину ове таксе.

Где се појаве опасне дивље звери (вуци, медведи и т. сл.) може их убити сопственик земљишта без ловачке карте.

Ловачке карте издају се у времену од 1. августа једне до 31. јула идуће године и такса се наплаћује у целој суми без обзира, да ли се допуштење за ловљење тражи у почетку ловачке периоде или тек у току ове.

Ловачку карту издаје власић која дозвољава ловљење и такса се лежи на допуштењу. Странац ако борави у нашој држави може добити допуштење и ловачку карту само на јемство нашег грађанина, који ће својим имањем јамчити како за исправност тако и за штету коју би странац начинио.

Ловачка карта издаје се само на једно лице са назначењем времена докле важи и како се лов врши: оружјем или без овога, без пса или са овим и са колико — но прекорачење горе поменутог периода несме бити.

Сви државни органи који врше ма какву сјољну контролну службу и закупци ловишта имају права од свакога затражити на увиђај ловачку карту да се увере о наплати таксе.

2. Напомена. — Ко лови без ловачке карте или лови са картом којој је рок прошао или лови са туђом ловачком картом казниће се десетоструким износом неплаћене таксе, што не искључује казну по специјалним законима.

3. Напомена. — Ова такса по Тбр. 101а не искључује право наплате закупнине ловишта односно дажбина за шумски фонд.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 50.

1. По Тбр. 101а таксене тарифе наплаћена такса у таксеним маркама приликом издавања ловачке карте, лепи се и ништи на самој ловачкој карти.

2. У ловачкој карти мора се означити на који се начин лов врши, на пр.: „без пса“, са „једним псом“ и т. д.

3. У случају да је извесно лице ослобођено плаћања ове таксе, мора се на ловачкој карти тачно означити са којих разлога такса није наплаћена.

4. Ова такса за допуштење ловљења не искључује наплату закупнине ловишта односно дажбине за шумски фонд.

5. Казне по закону о државној трошарини, таксама и пристојбама не искључују казне по закону о лову.

6. У областима где нема нарочитих законских одредаба о лову ова ће се такса наплаћивати на исправи која се издаје као одобрење за употребу ловачког оружја.

7. Наплата таксе из тач. б, в и г. Тбр. 101а вршиће се према томе колико дотично лице има својих сопствених паса са којима лови, а не према евентуално позајмљеним псима, за које може доказати да нису њихова сопственост.

Тбр. 190. — За штражење исцйиша сведока или вештачења пре парнице, дин. 5—

Таксени Правилник од 1913. год.

Чл. 5.

...Тач. 24. уверење о сиротном стању може се употребити само да се не плати такса тарифом одређена: за грађанске спорове и то: држави за таксе изложене у Тбр. 173. до 192. таксене тарифе закључно...

Посебне напомене уз овај тарифни број

Види Тбр. 73. и 74. као и чл. 4. Зак. о Таксама.

Тбр. 229. — За извиђај и осуду по законима: пореским, царинским, шрошаринским, шаксеним, о држ. монополима, сахарину и др. фин. законима, као и по законима о коншролисању чистотије злата и сребра, о увозу и произвођњи барутиа и осталих расирскавајућих материја, о класној лушрији, код поморских и речних власти, плаћа се такса према величини одмерене казне:

до 100 дин. закључно,	дин. 5—
преко 100 до 300 дин.,	10—
300 " 500 " 	15—
" 500 " 1000 " 	30—
" 1000 " 2000 " 	60—
" 2000 " 3000 " 	90—
а на сваку даљу 1000 још по 5 динара.	

1. Напомена. — Таксе побројане у Тбр. 229. плаћају се по осуди.

2. Напомена. — Код свих фискалних кривица у случају када има више окривљених лица или више дела, па се предмет расправи једном осудом, таксе за осуду досуђиваће се од сваког осуђеног лица без обзира на број учињених дела.

Таксени и Пристојб. Правилник

Чл. 81.

1. У случајевима, где се при осуди кривца стекне и други закон који у Тбр. 229. таксене тарифе није поменут на пр. закон санитарски, или кривични закон, са законом који је у том тарифном броју именован, и онда ће се такса за истрагу и осуду наплаћивати по овом тарифном броју, сем случајева где је за истрагу и осуду таквих кривица по другим законима прописана нарочита такса.

2. Ова такса наплаћује се и лепи и ништи на пресуди чим постане извршном.

НЗ. Овај шарифни број биће у употреби код полиц. власти најчешће за случајеве из чл. 51, 52 и 53. Зак. о Таксама у вези са шач. 3. и 4. чл. 61. истог Закона.

*Тбр. 230. — За жалбе прошив осуда по законима поменућим у Тбр. 229., . дин. 10—**

* Повећано од 1-VIII-1922 год.

За жалбе прошив осуда по Тбр. 229. изјављен Државном Савету или Касационом Суду, дин. 20—*

Тбр. 238. — За визу пасоша и то:

а) страних држављана по реципроцитету, с тим да по вредности не може бити мања од 10 дин.

б) наших држављана, од сваке визе по динара 3—

2. **Напомена.** — Власти пограничне дужне су на невизиране пасоше наплатити прописану законску или уговорену таксу за визу.

Према томе и све власти у Краљевини код којих се врши визирање пасоша страних држављана, наплаћују такође ову таксу у горњем износу, ако се друго не реши.

Посебне напомене уз овај тарифни број

Полицијске власти дужне су да наплату таксе за визу пасоша врше у таксеним маркама, а у колико буду наплаћивали у готову у страној монети, имају новац предавати надлежној држ. благајни, која ће онда поднети извештај Генер. Дирекцији Посред. Пореза, а не треба полиц. власти да о томе извештавају Дирекцију. (Обј. Генер. Дир. Посред. Пореза од 25-X-1921 г. Бр. 16914.).

* Повећано од 1. авг. 1922 год.

Тбр. 239. — За шражење и извештај о ошумаралим лицима, која живе у нашој Краљевини и ван Краљевине, дин. 10—

Тбр. 240. — За молбе да се извесном лицу у нашој Краљевини или ван ове изврши такво приватно саопштење, дин. 10—

1. **Напомена.** — Ову таксу и таксу из претходног тарифног броја дужне су наплаћивати и полицијске власти, када се молбе преко њих предају, а тиче се лица која станују ван Краљевине.

Тбр. 267. — За продају робе, која се службено врши по захтевима интересоване стране, плаћа се такса према продајној цени од 100 дин., дин. 3—

Таксени Правилник од 1913. год.

Чл. 22.

... Тач. 6. У случајевима када се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране наплаћује се поред таксе из Тбр. 75, 79 и 81 под а) још и такса из Тбр. 267. а ако је потребно и такса из Тбр. 332. у коме се случају не плаћа такса из Тбр. 75. таксене тарифе.

НЗ. Види напомену уз Тбр. 1. и Тбр. 81.

Тбр. 332. — За штампање службеног огласа у службеним новинама, а по предмету приватног лица, осим штампарских проشوва, од једног огласа, дин. 5—

Ова такса плаћа се за све обзване ове врсте које се врше у ма којем службеном листу.

Таксени Правилник од 1913 год.

Чл. 22.

...Тач. 2. Кад државна власт врши продају по тражбини државној за наплату кривичних трошкова, пореза, такса и др. наплатиће се такса из Тбр. 79 и 81 таксене тарифе. Такса из Тбр. 332 наплатиће се за три оглашавања у 15 дин., без обзира на то за чији се рачун продаја врши. Кад се пак не врши оглашавање преко „Службених Новина“, но само објавом у месту, наплатиће се такса из Тбр. 75. — 4. Такса из Тбр. 332 за оглашавање продаја које државна власт врши по званичној дужности у случајевима из тач. 2. овог члана полаже се унапред Државној Штампарии из кредита држ. буџетом расхода предвиђеног на плаћење изгубљенах парница. (Држ. Буџетом предвиђа се редовно кредит за плаћање ове таксе). У томе ће се циљу извршне власти приликом пошиљке огласа управу Држ. Штампариие обраћати у исто време Државном Правобраниоцу са молбом да се за штампање огласа (који ће приложити у препису уз ту молбу) у „Служ. Новинама“ пошље управу Држ. Штампа-

рије 15 дин. у непоништеним такс. маркама. 5. За огласе којима држ. власти обзнањују куповину извесних предмета или продају својих сопствених ствари, не плаћа се такса из Тбр. 332. — 6. У случајевима кад се службено врши продаја робе по захтеву интересоване стране наплаћује се поред таксе из Тбр. 75, 79 и 81 под а) још и такса из Тбр. 332 у ком се случају не плаћа такса из Тбр. 75.

НЗ. Види Грађ. Суд. Поступак § 476., Закон о мангупима од 5-IV-1886, чл. 27. и Тбр. 75. Зак. о Таксама.

Јур. Бр.
39066